

Thơ 2013

Ngu Yên

9810

Ấn hành

Thơ 2013

Ngu Yên

.....

Houston, Texas

Không giữ bản quyền.

Trong một chớp sáng băng ngang cuộc đời

Xin gửi tặng.

Ngu Yên. Tháng 9 Năm nay.

Ngày 1 tháng 1 năm 2013

Giữ im lặng

*giữa náo nhiệt khủng hoảng thời đại
không ai chối cãi quá ồn ào
im lặng trong tai
im lặng trong tâm
lắng nghe
như một thi sĩ điếc.*

Là thi sĩ câm

*khi chỉ nói bằng viết
tiếng viết xa hơn tiếng đời
chữ sống lâu hơn người.*

Tiếng hối thúc

*đánh trái tim là trống gọi hồn
những hồn còn nhốt trong xác thân sống sượng
hãy trái giấy cầm viết
hãy mở computer lên gõ
bắt đầu bằng banh xương cho tim mọc cánh bay ra
ngạc nhiên thay bao năm trong ngực
giải thoát những riêng tư*

tâm đã trống rỗng
như một thi sĩ không có tim riêng

Trước sau dài biết mấy
trên dưới cao biết mấy
tim đom đóm bay vào chốn không cùng
bay qua phê phán chê bai - cho đom đóm sáng
bay qua thất thế ngã lòng - cho đom đóm sáng
bay qua nhiều khê thế sự - cho đom đóm sáng
bay qua tình thường nước mắt áo cơm - cho đom đóm sáng
như một thi sĩ ngoài giới hạn

Đốt lửa lên tay
phỏng không chết được
cháy như đuốc sáng sợ gì đêm
Hãy nói thầm: Can đảm lên
cây không nở hoa nếu không qua mùa lạnh
nước sợ bốc hơi trời không có mây
dây sợ đứt đàn không thành nhạc
thơ sợ ra đời làm sao có thơ.

Hãy hát trên buồn phiền chán nản
hãy kính thăm những tan tác mất còn
hãy lễ phép với thời gian bức tử
hãy tử tế với chữ và câu

*hãy trân trọng hơi thở
hãy nói to hai tiếng cảm ơn
như một thi sĩ lương thiện*

*Tạo thời giờ
tạo không gian
tạo rung động
tạo lời lẽ
như một người thi sĩ
cuối cùng*

Ngày 5 tháng 1 năm 2013

*Đời sống vẽ lại như bức tranh
từ cao
hàng hàng lớp lớp thánh thần đái
thánh ông ngồi
thần bà đứng
nước như mưa
như suối như sông
về đại dương.*

*Người lớn, trẻ con tung bừa bơi lội
lặn
ngụp
bơi bướm, bơi ếch, bơi ngựa, bơi nghiêng, bơi sải
bơi khô, bơi bệnh, bơi thoải mái, bơi dòn nén, bơi buồn rầu*

<i>Làm sao bơi cao?</i>	<i>- Dô ta.</i>
<i>Làm sao bơi nhanh?</i>	<i>- Dô ta.</i>
<i>Bắt chân phía trước.</i>	<i>- Dô ta.</i>
<i>Đạp kẻ phía sau.</i>	<i>- Dô ta.</i>
<i>Vừa bơi vừa cầu.</i>	<i>- Dô ta.</i>
<i>Không biết về đâu?</i>	<i>- Dô tà, dô tà, là hò dô ta. Dô ta.</i>

Ai đài / ra sóng thần?

- Hò dô ta.

Ai đài / ra động đất?

- Hò dô ta.

Ai đài / ra thiên tai?

- Hò dô ta.

Ai đài / ra thảm họa?

- Hò dô ta.

Dô tà, dô tà, là hò dô ta, Dô ta.

Người chết trôi chôn nào?

chìm xuống đáy biển?

tan thành bùn đất?

hay bốc hơi lên trời?

gia nhập kẻ đang đài?

4 *Đoạn San Pedro, Belize*

Ngày 10

Belize

có nhiều chó

gặp khách lạ

vẫy đuôi

- Chào quan khách. Ông đến đây làm gì?

- Tắm chữ nghĩa.

- San Pedro có Lỗ Xanh (). Nhìn đời sống nước mặn.*

Có dòng trong nhìn văn lặn thơ bơi.

Belize

chó lãng du khắp phố thị.

Nơi tôi ở

cũng nhiều chó

gặp người lạ

sủa dữ

bỏ chạy

sẽ cắn

đứng lại

cũng cần.

*Gặp thơ lạ
sửa
chạy
cần
đứng
cần.*

*Quì
chỉ có quì
chớ bỏ đi.*

*Belize
dân bản xứ nói:
văn là trời
thơ là biển
mênh mông
rộng lắm không ai tranh dành.*

*Belize
dân bản xứ nói:
những người làm thơ
không vì yêu thơ
sẽ bị chớ cần.*

(*) *Blue Hole*: nơi lặn sâu vào lòng đất để xem đời sống dưới đại dương.

Ngày 11

Belize

*Có nhiều rùa
ban ngày màu vàng
ban đêm hóa đen.*

*Mỗi đêm trăng sáng
rùa lại hóa vàng.*

*Trăng ẩn đáy hồ
đàn rùa xúm xít mơ trăng
người ngồi bờ hồ
nhìn trời mơ trăng.*

- *Này bạn, xuống đây chơi trăng.*
- *Trăng ở trên trời.*
- *Dốt thật. Trăng ở dưới nước.*
- *Không, trăng trên trời.*
- *Chúng tôi sống lâu thành học giả.
Trăng ở đáy hồ.*

Belize
có nhiều rùa
sống quá trăm tuổi
chậm
vì tranh cãi.

Quê nhà tôi
nhiều rùa
nói rằng:
- Trăng không trên trời
không dưới hồ
ở trong tim.

Những con rùa
chậm
vì lãng mạn.

Ngày 12

San Pedro
có nhiều chim Mỏ Bìu ()*
mỏ dài

bìu lớn
bay thấp
kêu to.

San Pedro
dừa ngói, nằm, quì, cong vì gió biển
tóc dừa chải ra sau
bay một chiều
có cây rụng hết lá
trọc đầu
nơi Mỏ Bìu đậu.

San Pedro
biển
bùn sát bờ
ngoài xa xanh ngọc thạch
Mỏ Bìu bay gần uống nước rong
Hải Âu bay xa tắm nước ngọc
Mỏ Bìu đón cá cạn
vỗ cánh mừng rằng sâu
thơ có cạn
thơ có sâu
thơ có màu bùn đến màu ngọc.

Chiều thứ Sáu

trời thiu thiu

hai con Mỏ Bùu đậu trên dừa trọc

ngưỡng mộ nhau

- Chào, thi sĩ.

- Chào thi sĩ kiêm nhà phê bình.

- Hãy đối thoại về tôi và anh.

- Cho văn học sẽ biết.

gió mạnh

nghe không rõ.

"Sống trong đời sống cần có một tấm lòng
để làm gì anh biết không". (**)

Gió thổi

San Pedro

có nhiều gió

từ biển ngọc thạch.

()Pelican. Còn gọi là Bồ Nông (**) Lời nhạc Trịnh Công Sơn.*

Ngày 13

San Pedro

có nhiều cá.

Bỏ câu thơ giả xuống biển

cá không ăn.

Bỏ bàn tay thật xuống biển

sợ cá mập.

Ra giữa biển

theo nắng mặt trời xem thú biết bơi

mới hay

người

không bằng cá.

Người có trời xanh

cá có nước xanh

người có thơ

cá có thở

thơ giả không chết người

thở giả chết cá.

Cá nướng thơm mùi gia vị đảo

cá nào không có xương?

thơ nào không có chữ?

thịt mọc trên xương thấm thía gia vị người.

San Pedro

rửa mặt bằng nước mặn

uớp ý nghĩ bằng muối

nướng da bằng nắng

thơ bốc hơi

Cuối cùng

tôi học được

người Belize

nụ cười hiền hòa

họ nói:

ở đây tất cả rồi sẽ mưa

chí lý

tôi chờ thơ gặp lạnh rồi hóa mưa

Tân Hải Cú San Pedro

linh hồn thu
thương tích kéo dài sang mùa đông
đỏ biển

cá giết nhau
người giết cá
đỏ biển

trời hôm nay
xanh biếc, in xuống nước
đỏ biển

biển San pedro
không nghe chuông
không thấy hoa
chỉ đỏ

nhìn đỏ
?

Đỏ
Trời Đất Người
máu

Ngũ Yên

Ngày 14 tháng 1 năm 2013

*Chào em có vú
quanh đời
có nhiều vú
làm sao tôi có thể phản bội vú của em!*

*Tôi không tin
tình yêu dùng để hát
càng không tin
tình yêu dùng làm đẹp
nhưng
tôi biết
nếu phiêu lưu vú khác
em sẽ mất niềm tin
về một tình yêu
có thật.*

Ngày 18 tháng 1 năm 2013

*Nắng sau sân chiều xuống thêm
bóng mây bóng lá bóng chim bóng người
sống trong cõi không sống*

Ngày 18 1/2 tháng 1 năm 2013

*Chân trời một đường cong
Đời người nhiều đường rồi*

*Trời cong
Người rồi*

Ngày 20 tháng 1 năm 2013

*Đám đông
khoảng 200 người
trong căn phòng
ra mắt sách.*

*Người đàn bà ngồi cạnh tác giả
gương mặt buồn buồn.*

*Đám đông
chờ
ra mắt sách.
Sách hững hờ nhắm mắt.*

*Văn ở ngoài sân.
Thơ ở ngoài đường.
Người đàn bà ngồi cạnh tác giả
nụ cười buồn buồn.
Sân khấu tự động vỗ tay
ông này lên nói
bà kia lên nói
ông nọ lên nói
tác giả lên nói.*

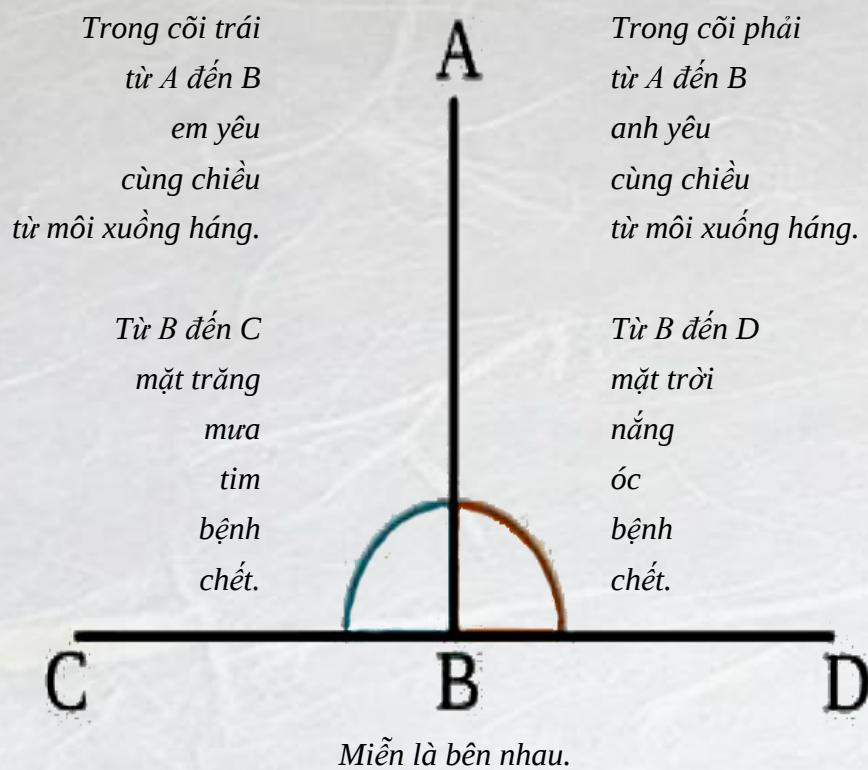
Vẫn ở ngoài sân.
Thơ ở ngoài đường.
Người đàn bà nhìn lên
ánh mắt buồn buồn.

Sân khấu tự động vỗ tay
cô này lên hát
cô kia lên ngâm thơ
cô nọ lên hát
cô còn lại nhìn tác giả đắm say.

Vẫn ở ngoài sân.
Thơ ở ngoài đường.
Người đàn bà ngồi cạnh tác giả
cúi mặt
buồn buồn.

Hơn hai giờ sau
đám đông ra về
chỉ còn người đàn bà
dọn dẹp
từ từ
gương mặt buồn buồn.

Ngày 21 tháng 1 năm 2013

Ngày 24 tháng 1 năm 2013

*Điều vừa ý
như ly Tequila
ợc
liếm tình chua chanh
liếm đời mặn muối
men nồng làm vui.
Nhiều ly Telquila
mưa hết đặc ý
nhức đầu.*

*Điều không vừa ý
nâng ly Telquila
thấy
hết rượu.*

Ngày 25 tháng 1 năm 2013

*Trong học tử cất viên đá nhỏ
mang về từ núi Sọ
nơi Chúa đổ máu 2013 năm.*

*Người hành hương xin cứu rỗi
tôi xin viên đá
dưới chân thánh giá.*

*Đôi khi tự hỏi
đá này có mặt bao lâu
đã thấy gì?*

*Viên đá trong tôi
nặng 60 năm
trái tim tôi hình núi Sọ ngược đầu
nuôi vi trùng vi khuẩn cạp sỏi beo rắn rít
và bồ câu.*

*Tôi thích phạm tội
vui nhờ phạm tội
Khi Chúa qua đời
với tội phạm
nào phải với thánh nhân.*

Người phạm tội vì muốn đạo đức.

TÔI là gì?

nếu không phải: tôi + đá nặng dưới chân.

Không có đá

không có tội

biết người là ai?

Tôi phạm tội như làm việc thiện

cho mình.

Chờ bỏ đá nặng

trở về TÔI.

Trái tim ngược

thánh giá ngược

nên thiên đàng ngược

đạo ngược

tôi tín đồ duy nhất

muốn

***xuống** thiên đàng.*

Ngày 26 tháng 1 năm 2013

*Tôi sống lạc quan để lo sợ
hôm nào em ngủ luôn.*

*Người đàn ông ra phố
mông hấp dẫn
môi khêu gợi
vú lắc điệu tình cảm dõ*

*Người đàn ông đi làm
mông khêu gợi
môi hấp dẫn
vú thì thầm: Anh ơi!*

*Người đàn ông về nhà
mông quen thuộc
môi quên hẹn
vú lừ đừ: Mệt quá!*

*Nhưng tôi yêu em
nhiều hơn môi mông và vú*

Người đàn ông

lên giường

tắt đèn

- Ngủ đi em

mai phải nhớ thức dậy.

Phạm Duy Của Ngày 27 tháng 1 năm 2013

Trưa nay

*một con chim lớn lặng lẽ bay về phương xa
để lại tiếng kêu cảm động mặt trời
rơi vàng nắng âm u Sài Gòn chiều Chủ Nhật.*

*Từ bắc về nam ra ngàn trùng biển khơi
cây đàn ghi-ta dáng cong hai chữ S
ráp ngược đầu thành thùng đàn.*

*Một chữ trong lòng
một chữ nước non
vang tiếng hát bảy mươi năm tình quê khách lạ
bao nhiêu người có tai?*

*Quê hương không dành riêng cho bất cứ ai
mấy kẻ ngửi được hương
dù không có quê?
bao nhiêu người có mũi?*

*Lòng người hẹp như lỗ kim
chim lớn làm sao bay qua?
bao nhiêu kẻ có tim?*

Miệng người thở đầy khí độc lưỡi như rắn dữ
làm sao nghe tử tế chân tình?
bao nhiêu kẻ có lòng?

Từ 1942 đến 1945

từ 1949 đến 1953

từ 1975 đến 2005

từ 2006 đến 2013

có năm nào thiếu Phạm Duy?

Từ một nốt đến ngàn nốt

từ tiếng bình dân đến câu thơ

từ thanh bình đến chiến tranh đến di tản

từ tôn giáo đến ngục ca, tục ca, du ca đến ngàn lời ca

có khi nào thiếu Phạm Duy?

Từ em bé đến người già

từ chiến sĩ đến linh mục đến tỳ kheo

từ thiếu nữ khóc đến thanh niên cười đến tình nhân ôm hôn kỷ niệm

có người nào thiếu Phạm Duy?

Từ nỗi buồn nhỏ đến thất vọng lớn

từ yêu người yêu nước yêu ca dao

từ bàn tiệc, phòng trà, sân khấu cho đến một mình đâu đó

có bài hát nào thiếu Phạm Duy?

Trước 2 giờ 45 trưa

*Sài Gòn, Luân Đôn, Melbourne, Hà Nội, Paris, Houston, Nha Trang, Toronto, Dallas,
Huế, Quận Cam, New Orlean, Quảng Nam, Sidney, Montreal, Qui Nhơn, Lục Tỉnh....
đang nói tiếng Việt
chưa thiếu Phạm Duy.*

Sau 2 giờ 45

*một con chim lớn lặng lẽ bay về phương xa
để lại tiếng kêu cảm động mặt trời
rơi vàng nắng âm u Sài Gòn chiều Chủ Nhật.
từ nay
thiếu Phạm Duy.*

Ngày 28 tháng 1 năm 2013

Ông muốn treo ý nghĩ chiều nay lên những đỉnh cây

hàng thông xa

và cảm giác lên cành hoa giấy.

Mang trong người thứ này

chỉ nặng

thêm bấn khoản.

Trên ngọn cao, gió lộng ý, trời hoà tan nghĩ.

Hoa giấy rụng

đỏ như máu bị thương

ông đã đâm hoa bằng quá khứ

những hoa giấy còn lại rung lên vì xúc động.

Đám kiến bu quanh con chuồn chuồn thất thế rơi trên đất

cánh gãy

không còn thấy trời cao

thân thể mất dần theo rúc rĩa

tuyệt vọng là hy vọng cuối cùng

một cơn mưa

con chuồn chuồn chết dần theo nọc độc

kiến cũng như người

giết chết những gì biết bay.

Ông cầm đôi đũa lên
tô canh đã nguội
đũa gấp canh được sao?
ngón tay chỉ là đũa dù năm chiếc đũa
gấp ước mơ được sao?
mơ là nước, dòng nước chảy về biển chết.

Có một ngày xưa
bay giữa ao hồ hoa cỏ
cánh lướt gió hỏi những gió đến từ muôn phương
biết bay sẽ gây mê ảo ảnh
ảo ảnh có lúc sẽ bẻ lìa đôi cánh
con chuồn chuồn thất thế rơi cho đám kiến bạo hình.

Ông cầm đôi đũa lên
không gấp canh
gấp chuồn chuồn
bỏ vào tô canh khổ qua đắng
kiến nổi lênh bênh.

Đây là cách Thượng Đế cứu linh hồn
kẻ tài hoa.

Ngày 30 tháng 1 năm 2013

Sẵn sàng chưa?

linh hồn đã chết.

Sống lại mau lá sau mùa đông

chết rồi sống, không là kỳ diệu, là thiết yếu

cuối sông cạn, đầu nguồn phải mưa.

Sẵn sàng chưa?

đừng đợi chờ tiếng gọi

tên người đã tự xóa lâu rồi.

Sống lại mau khi bướm xé kén ra chào nắng.

Sống lại mau khi trùng lên khối đất đón mưa.

Sống lại mau

đừng chờ số mệnh

đừng chờ câu trả lời.

Sống lại mau khi thiếu nữ trở thành đàn bà.

Sẵn sàng chưa?

Đã sẵn sàng chưa?

Tiếng cuốc đất bắt đầu đào huyết mộ

Hình linh bài đã lòng kính hôm qua

Tiền nhà quàn đã đặt cọc.

Sống lại mau khi tiếng khóc chưa rời con tim.

Sống lại mau
chỉ cần người, linh hồn đã chết
hứa với đời
không bất diệt.

Ngày 1 tháng 2 năm 2013

*Nhìn bút dăm dăm
cây bút bất động
nhìn nảy lửa
nhìn thật lâu
nhìn năm này tháng nọ.*

*Một hôm
bút trời dậy.
Đi
chạy
nhảy
múa
cây bút sống.*

*Giữ bút thẳng đứng, đừng để cong
Giữ bút cứng cỏi, đừng để mềm
Giữ bút nhẹ nhàng, đừng vất vả.
Và chờ
khi bút bốc cháy
lửa đốt chữ xuống giấy
chữ thành thạo.*

Ngày 5 tháng 2 năm 2013

Ông không phải thầy tu

Sao mặc áo linh mục, cạo đầu, tay cầm râu bồ đề?

Sao ăn mặn, ăn ngọt, ăn cay, ăn đắng, không cử, không kiêng?

ông nói:

phụ nữ, nửa trên là thiên thần, nửa dưới là ác quỷ

đàn ông, nửa trên là quân tử, nửa dưới là tiểu nhân

đời sống, con còng chạy ngang hướng thẳng

tình người, núi rác đấm nghèo sinh nhai

anh em, hai cánh tay của hai kẻ lạ

ái tình, sung sướng rồi mau quên

Lạy Chúa tôi đồng nghĩa A di đà Phật.

Có thật, ông đã đi tu?

Ông chính là thầy tu

mặc áo cà sa , mang thánh giá, giảng Kama Sutra.

Tôi sống khá lâu

gặp ông

mới biết đâu là chân lý.

Ông nói:

Không chân nào có lý

chân sinh ra để đi

hết đi

là chết.

Ngày 8 tháng 2 năm 2013

Làm sao?

*đứng bên lề định mệnh
như đứng bên xa lộ I-10
chiều 30
xe kẹt dài mấy dặm.*

*Người nói nhau, xô nhau, về hướng đầu năm
Xe ngoằn ngoèo con rắn bò vào năm rắn
gặp nổi bất bình
dừng lại
ngóc đầu đón gió xuân.*

*Bất bình điều chi?
Gió chẳng mát sao?
hay hương xuân không thơm?
hay cõi đời không chiều ý?
Chiều cuối năm đã rửa chân chưa?
vài giờ nữa sẽ bước vào năm mới.
Bất bình cũ hãy bỏ theo gió ngược
mang giày mới mua chạy nhảy một năm vui.*

Xe hư máy
Xe năm cũ hư máy
đứng bên lề chờ hãng kéo xe.
Dòng định mệnh nghệt trên xa lộ
đứng bên lề chờ
đón giao thừa.

Nghe dĩ vãng pháo kêu tên cậu bé
Thấy nửa khuya bẻ lộc chàng thanh niên
Nhớ Nha Trang
Nhớ 76 Bạch Đằng
chợt gió lạnh rùng mình theo tóc rụng.

Xưa mẹ thức bây giờ con cũng thức
chờ đoàn viên
những chị theo chồng những anh đi lính
còn anh này đeo tàu chợ trở về
khuya rồi mẹ
con đến ngoài hiên cửa
Mẹ nhìn ra tìm nháy múa xông đất đầu năm.

Tim khuya nay ủ rũ
Con muốn nằm lăn khóc vạ tuổi nhi đồng
khóc cho con sống
khóc cho mẹ chết

khóc cho linh hồn trầm uất biệt ly
khóc cho bánh tét bất hạnh
khóc cho bánh chưng thất vọng
khóc cho tháng ngày lở lói
khóc theo lòng đang nước mắt máu
trào.

Giao thừa rồi
đứng chờ
ai kéo?
Con rắn bò dần khuất nẻo tắt đèn
Xa lộ trống bỏ lạnh năm đã cũ
Một năm không dài không ngắn đủ bụi ngùi.

Mồng Một, ngày 10 tháng 1 năm 2013

Bánh tét:

dây trói lá

lá trói nếp

nếp trói thịt

Giải thoát:

cắt thành lát

lột lá

chiên dầu

Đời sau:

vào bao tử.

Tuyên Cáo Công Dân Thơ

ngày 12 tháng 2 năm 2013

1.

*Thơ hấp hối thi sĩ khó thở
xúc động ngón tay run dạo sai gam đàn.
Đức Đạt Lai Lạt Ma nói: sống tập can đảm chờ sự chết
Làm thơ, can đảm chờ thơ sống*

*Hấp hối
cần thiết cho thơ
như lười hôn tình nhân định mệnh
cho phép linh hồn hạnh phúc tạm thời.*

*Hấp hối
cần thiết cho làm thơ
đốt ra tro thói quen sáng tác
lượm xá lợi
thở lại từ đầu.*

*Hấp hối:
lột bỏ che đậy thường hằng
đeo tang ngôn ngữ thường dùng
tắm liệm cảm xúc thường trực*

hỏi thăm đường về nghĩa trang.

Thơ có thể đầu thai

đúng hơn, sinh ra từ mẹ

đúng hơn, từ hạt chết mầm sinh cây trái.

Trước giờ khai mạc phục sinh

thi sĩ là cây, thơ là hoa

sau hoa là trái, sau trái là hạt

sau hạt là hoa.

Thi sĩ nào hóa hoa, cây chết trước trời sáng.

Hãy để hôm nay là kỳ điệu ca

nhịp điệu theo hơi hấp hối

nhẹ nhàng tiễn thơ qua đời

chôn thơ vào nơi người ta thăm viếng

cứ nói vĩnh biệt như chưa nói bao giờ

cứ đi đừng nhìn lui, cứ đi, đi về chốn biết sâu lạc lõng.

Hãy để bước chân nhảy kỳ điệu ca

điệu nhạc tình cờ tự diễn

không chắc gì tìm thấy thơ

trước tiên, tìm gặp nghi ngờ như tìm đất chôn hạt mầm hủy hoại.

Cứ đi lạc, càng xa càng tốt, càng rối càng hay

Bài ca kỳ diệu bắt đầu
dày vò khi thơ không đến
chán nản khi thơ già nua
mệt mỏi khi thơ lên mặt nạ nhảy múa tuồng hát bộ.

Bài ca kỳ diệu bắt đầu
khi sân khấu thi ca trống trơn
khi khán giả ngủ say
sau khi thi sĩ hấp hối.

Bài ca kỳ diệu bắt đầu
khi tiếng la của mẹ sinh con
khi tiếng mồm phá vỡ hạt
khi thi sĩ thở dậy hết suyễn
khi giờ phục sinh gọi linh hồn.

Bài ca kỳ diệu hát vang
bỏ đi cảm xúc dù viên đạn lên nòng hãy hạ xuống
thời đại giết thơ đã qua.
Thơ không bắt tử vì trái tim ủng hộ.
Thi sĩ vừa khỏe lại
hát theo bài ca kỳ diệu, cứ hát như chưa hát bao giờ.

Khi bạn hát, không tiếng vỗ tay, không ai nghe
dẫu có nghe

*tưởng người cầm tập nói
mấy ai ngờ người cầm biết nói thật.
Thơ ra từ tâm lặng âm thanh khác thường
dài năm sau
mới thành tiếng.*

2.

*Thơ qua nhiều thế kỷ
chết không biết bao nhiêu
sát thủ
giết thơ bằng ưu ái.*

*Những thi sĩ anh tôi chết la liệt
những vòng hoa nhanh chóng thành hoa tang
lời ca tụng nhanh chóng thành cáo phó.
Của người ta sợ nhất là
"... nói cho vừa lòng nhau"
thơ ta như thế bao năm diễn tuồng cải lương mùi mẫn.*

*Sát thủ
bắn rất giỏi
giỏi nhất lúc vỗ tay
lúc lòng hân hoan
thơ trúng đạn.
thi sĩ reo mừng*

vì thơ có người bắt trúng .

Sát thủ, người là ai?

Sát thủ

hát những lời yêu thơ, nhịp điệu giết

múa vũ khúc yêu thơ, cử động giết

viết sách ca tụng thơ, nội dung giết

hồi hộp thưởng thức thơ, vô tay giết

tập thể thao bằng thơ, lực sĩ giết

luyện thiền công ngộ thơ, thầy tu giết

sát thủ, người là ai?

Sát thủ đầu tiên: bằng hữu

sát thủ thứ hai: người đọc

sát thủ thứ ba: phê bình

sát thủ thứ tư: thi sĩ

sát thủ cuối cùng, người là ai?

Ngày 12 tháng 2 năm 2013

Bay đi

bay

bay đi

bát ngát

bơ vơ

bay đi

thơ.

Bay đi

không thấy chữ, không thấy

không thấy tứ, không thấy

không thấy câu, không thấy

không thấy đề, không thấy

bay đi

thơ.

Bay đi

không thấy, thời gian hạn hẹp

không thấy, không gian ngăn cản

không thấy, ngày và đêm có gì khác

không thấy, thơ và văn có gì khác

không thấy, nghệ và thuật có gì khác

*không thấy, tôi và bạn có gì khác
thấy nhẹ
nhẹ quá
bay đi
thơ.*

Ngày 14 tháng 2 năm 2013

Ước gì, có thể yêu em

ít hơn

thường xuyên, em đi qua trí

gây hoang mang tưởng tượng

trước khi mang đến chén trà

thường xuyên, em ở trong ngực

cà phê buổi sáng

nghe nhạc buổi trưa

rượu đỏ buổi chiều

trước khi mang đến trái cam lột vỏ

thường xuyên, em mang tử cung

nấu phở

hâm cháo

trộn gỏi

luộc bún

trước khi rủ đi tập thể thao

Ước gì, có thể yêu em

ít hơn.

Ngày 19 tháng 2 năm 2013

*Những người không có X
nói nhiều
những lời đạo đức giả.*

*Không nguy hiểm bằng
những người dấu X
nói nhiều
tưởng mình đạo đức thật.*

*Hai nhóm người gặp nhau
tranh cãi
thù hằn
sẵn sàng cắt X kẻ chống đối*

<i>Có X là có tội.</i>	<i>- trời đất ơi!</i>
<i>Dùng X là có tội.</i>	<i>- tình yêu ơi!</i>
<i>Nói đến X, có tội.</i>	<i>- thánh nhân ơi!</i>
<i>Làm thơ X, có tội.</i>	<i>- nghệ thuật ơi!</i>

*Những người không có X
những người dấu X
những người lén X*

*những người nhiều X
tất cả đều có tội.*

- Tội ấy tên gì?

- Tội Thượng Đế cho phép, gọi tắt là X.

Ngày 23 tháng 2 năm 2013

*Ôi, lương tâm
như cây tăm
xỉa vào hồn
lởm chớm răng
cắn
gãy.*

*Tăm gãy
như lương tâm
xỉa vào hồn
khi hết răng.*

Ngày 24 tháng 2 năm 2013

*Ông già đi phố hướng Đông
bà già đi chợ hướng Tây
nắng chiều chiếu hai bóng
ngã
chồng lên nhau.*

*Ông già nắm tay bà già
đem xuống
không thấy bóng
chỉ thấy
hai mái đầu
bạc.*

*Sáng mai thức dậy
bà già
gọi 911
ông già ngủ say
lạnh.*

Ngày 3 tháng 3 năm 2013

*Đàn ông nào cũng vậy
em có hiểu không?*

*Mỗi cây có mỗi lá
gọi lá.*

*Mỗi mây có mỗi hình
gọi mây.*

*Mỗi bướm có mỗi màu
gọi bướm.*

*Mỗi con có mỗi nét
gọi con.*

*Mỗi đong đưa mỗi khiêu gọi
gọi vũ.*

*Mỗi nhấp nhô mỗi hấp dẫn
gọi mộng.*

*Mỗi yêu có mỗi thương
gọi đàn bà.*

*Đàn ông nào cũng vậy
gọi đàn ông.*

Ngày 4 tháng 3 năm 2013

1.

Nhà sư và thi sĩ

cùng đi con đường

riêng.

Chiều hè, trăng lên sớm

mặt trời xuống muộn

nhìn nhau, ngã ba đường.

Thi sĩ:

Thưa thầy, tôi xin đạo

làm sao cho thơ hay?

Nhà sư:

Ta chưa hề làm thơ

biết nói sao bây giờ.

Thi sĩ:

Mỗi ngày bao người đến

xin thầy những lời hay

bút thầy ra văn điệu

lời này chẳng phải thơ?

Nhà sư:

Điều ta viết là đạo
điều người làm là thơ
có văn hay không có
tự thân chỉ là lời.

Nhà sư chỉ con lạch:

Ta cùng người múc nước
mỗi người mỗi ly đầy
múc xong ta đổ xuống
nước trở về dòng trong
múc xong người giữ lại
sao không uống cho rồi?

Nhà sư chỉ cái bụng:

Mỗi người uống bao nhiêu?
nước ngon không thiếu
thiếu người biết nước ngon.
Người uống được bao nhiêu?

Thi sĩ:

Tôi mời thầy vài ly
Thầy uống được bao nhiêu?
Ánh trăng đẹp
Thầy lượm được bao nhiêu?

Nhà sư:

Ta không uống
vì không khát
Ta không lượm
vì ánh trăng lượm ta.
Người có biết
trước khi trăng lên
mặt trời lặn
trước khi thơ đẹp
là tâm tàn
trước khi thơ sáng
là bóng tối.
Thế rồi trăng lặn
mặt trời lên.

Thi sĩ:

Tôi và thầy múc nước
mỗi người một ly đầy
múc xong thầy đổ xuống
múc rồi tôi rửa tâm.
Chia tay đường ba ngã
nước vẫn mãi ngàn năm
Tôi và thầy để lại
dấu chân

không phải dấu chân.

*Ngã ba đường gió lớn
tóc thi sĩ rối tung
nhà sư không có tóc
quay lưng không bận lòng.
Thi sĩ mang kính mát
gió bụi không nhắm mắt
nhà sư hé rồi nhắm
bước đi vẫn sợ ngã.*

2.

*Thi sĩ chọn lối rẽ
cỏ gai lạ chân người
giọt sương chưa ai chạm
in ngàn ngàn vàng trắng
chân dẫm sương trắng vỡ
sương vỡ ghi bước đi.
Sử thơ không chép lại
bao nhiêu giọt sương chết.
Sử thơ không chép lại
bao nhiêu thi sĩ chết
trên lối tìm bất tử.*

Đôi khi muốn quay lại

*phổ thị bao người chờ
com ngon cùng tay ấm
cũng gọi là thơ hay.*

*Thương thân con cú vọ suốt đêm canh đêm dài!
Thương thân con đom đóm thấy bao dặm đường soi!
Thương thân người đi mãi không biết chân vẫn bước!
Thương thân người đang viết thấy trước chân đạp đình!*

Ngày 5 tháng 3 năm 2013

*Mai em về
suốt đêm còn tròng ca hát
trần nhà xông xao
nền gỗ bốc hương khao khát làn da
lau nhà quét dọn giặt mền gối
tưng bừng hoa nở trên bàn ăn
mai em về
Houston trời sẽ nắng.*

*Hãy về tạm đêm nay
núm vú mọc lên bàn tay vũ điệu tango
đôi môi gởi đầu mộng mơ êm mềm mái tóc
nằm giữa trên giường đánh đàn ghi-ta
hát nhỏ nhỏ đôi môi em nhỏ nhỏ
hát thật to theo lòng rạo rức
bật tiếng cười ai sung sướng hơn.*

*Mai em về
trả Cali cho kẻ lạ
Ta và cửa nhà vườn tược cung nghinh
thóc đã rải chỉ chờ chim đến
thức suốt đêm chờ chiều **một** em về.*

Đêm 9 tháng 3

*Biển già bao tuổi vẫn sóng như thơ ấu
Ai hiểu được điều gì là tình cờ?
Ai đã khóc khi tình cờ biến mất
chuyện của lòng đau đón nói với trăng*

*Trí chảy nảo trắng bài thơ không chữ
Lời ở đâu sao màn ảnh nhìn ta
Tình ở đâu sao phải tìm quá khứ
còn tương lai hieu quạnh quá quạnh hieu
Lòng chảy tình đã khô nơi chưa mất
Lỡ mất rồi, ta khóc chỉ bằng thừa
Nhưng không khóc sẽ nhớ hoài muốn khóc
viết bài thơ không lẽ chỉ vì yêu?*

*Ôi, sao ta nhỏ mọn như côn trùng xấu hổ
chỉ dám đêm đêm như tiếng dế kêu gào
chỉ dám đêm đêm như đom đóm lập lòe
rồi giả bộ như ban ngày thức tỉnh!*

Ôi ta đau đớn như côn trùng giả bộ!

Ngày 10 tháng 3 năm 2013

Cổ nhân hỏi:

- Tình là cái chi?

Ta muốn hỏi:

- Tình là cái chi?

Mai sau, người sẽ hỏi:

- Tình là cái chi?

Có ai biết

Tình là cái gì!

Có ai trả lời

Tình là cái gì!

Nếu không,

Trăm năm sẽ hỏi ngàn năm

ngàn năm sẽ hỏi triệu năm

Tình là cái chi?

Ngày 12 tháng 3 năm 2013

*Thời gian là lửa
ngày là thiêu thân
lao vào tự cháy
làm người bốc khói
nghệt thở vì buồn.*

*Hôm nay đang cháy
tro buổi sáng bay đầy
khói buổi trưa còn hy vọng gặp
cháy quá 6 giờ chiều
sao em chưa đến?*

*Xung quanh toàn lửa
chờ trên lửa
thở bằng lửa
nhớ theo lửa
chịu hết nổi bốc lửa
lửa
lửa*

*Ngày là lửa
tình là thiêu thân*

*lao vào tự cháy
em là mưa
sao chưa rơi?*

*Hay em là lửa
anh là thiêu thân
tình là xăng
cứu tôi với
cứu tôi với.*

Ngày 21 tháng 3 năm 2013

Tôi

bị nhốt trong xác người

như Thượng Đế

bị nhốt trong tưởng tượng.

Người muốn Thượng Đế như thế nào

bức tượng sẽ như vậy.

Tôi sống

hay xác thân sống?

Nó bắt tôi cử động

suy nghĩ

vui buồn

nói năng vinh danh đầu mình và tứ chi.

Nó bao bọc kín mít

chừa hai mắt

nhìn không được xa thường lầm lẫn

trở hai tai

nghe không rõ thường nghi hoặc

mở rộng cái miệng

tôi sẽ yên lành hơn nếu không biết nói.

Nó cho những thứ không cần
một trái tim lủng lỗ, gọi là tình yêu
một cái háng nhún nhảy, gọi là tình ái
một cái rún vô ích, gọi là nguồn cội
hai cánh tay thêm hai bàn tay thêm mười ngón tay
hai chân
tôi sẽ thích hơn nếu có hai bánh xe.

Nó sáng tạo
ý nghĩ thường khi tôi bại, giả dối
nó sáng tạo
tâm tình thường khi mưu lợi
nó sáng tạo
ước mơ thường khi hoang tưởng
tôi sẽ thoải mái hơn nếu nó ngưng sáng tác.

Tôi mong nó chết
cho đôi cánh mọc ra tôi bay
cho linh hồn vĩnh biệt loài người tôi bay
cho đời sống hiện hình vô tri tôi bay
cho xác thân hóa ra dĩ vãng tôi bay

Nó và tôi
không nhất thiết là một
không thể là hai

như người và Thượng Đế.

Nó và tôi

không thân tình

nhưng chẳng ai tin

vì không có nó

tôi sẽ là thượng đế không có tín đồ.

Ngày 22 tháng 3 năm 2013

*Rung chuông báo động
rung mạnh lên
rung liên tục
rung từ bóng tối rồi ánh sáng
rung từ ngày rồi đêm
rung
báo động.*

*Chuông gọi hồn thức tỉnh nhìn cho rõ mặt nhau.
Chuông dội lòng thức tỉnh nghe cho thấu lời nhau.
Chuông vọng đời thức tỉnh sống cho kịp hiểu nhau.
Rung chuông báo động
rung mạnh lên
rung lớn lên
những lỗ tai không màng nhĩ.*

Cả một thành phố ai cũng điếc tai.

*- Ai nói họ điếc tai. Người mới tai điếc.
Không nghe họ nguyện rửa sao?
Đừng rung chuông nữa.
Đồ điếc!*

Sân Ga, ngàytháng....năm....

1.

Dưới lòng đất

ánh sáng chập chờn âm u

sân ga đông đảo người đi kẻ đến.

Ông bạn ngồi một mình

chờ đúng chuyến tàu chở về vô định.

Sân ga dưới đất ngày như đêm

những chuyến tàu không có giờ

ghé bến bất ngờ

rời bến bất chợt

ngẫu nhiên như ánh sao băng.

Chuyến đến

mở cửa

hàng loạt sơ sinh bò ra

những người mẹ bụng vú chảy sữa

mẹ con hôn hờ leo cầu thang

kéo ra thành phố nhiều như mưa tã.

Chuyến đi

mở cửa

đón người già, người bệnh, người bị thương

họ bước tới

mặt quay lui
không mang hành trang
mất dần trong toa xe ảm đạm.
Thân nhân khóc, khóc ngất, tiễn đưa
rời ra về
trên tay mỗi người cầm một tấm vé
chờ gọi phiên mình.
Ông bạn ngồi nắm hai tấm vé lặng lẽ.

2.

Bên trên, thành phố tấp nập, bận rộn, sinh khí hùng hực theo nắng bốc
bên dưới, sân ga lạnh lùng, xa vắng, tử khí dật dờ chậm chạp như mơ
bên trên, người người náo loạn mạnh ai nấy thở
bên dưới, không ai thở
bên trên, đồng hồ báo hiệu mỗi 15 phút giờ
bên dưới, thời giờ vĩnh cửu
bên trên, người ta hô hào yêu nhau rồi giết nhau
bên dưới, yêu không cần thiết vì giết không chết
bên trên, phân chia đàn ông, đàn bà, người lớn, trẻ con
bên dưới, không nhận ra ai khi hồn đen và trắng
bên trên, phiền muộn, buồn rầu, khổ đau, chán nản. cô đơn, gọi chung là hạnh phúc
bên dưới, hạnh phúc định nghĩa rõ ràng: chỉ là ước mơ
bên trên, trẻ con đi lên, người già đi xuống
bên dưới, người ra đi không bao giờ trở về
ông bạn ngồi nắm hai tấm vé nhàu nát.

3.

Giữa phố thị

những cửa hòm theo cầu thang dẫn xuống

hai bên cửa nhiều thầy tu: hòa thượng, linh mục, giáo sĩ, mục sư

an ủi đoàn người không chọn lựa

suốt một đời khổ lụy bởi xung quanh thiên hạ dối gian

than thở chi, làm lần cuối

yên tâm đi, có còn hơn không.

Những thầy tu mỗi người một vé

từ từ thay nhau đi đúng chuyến tàu

không ai an ủi ai.

Ông bạn ngồi một mình không ai an ủi

tay nắm chặt hai vé đợi chờ.

4.

Ông đã chờ từ lúc trẻ

mỗi ngày đến sân ga

ngồi chờ giấc mơ tê liệt

chờ chuyến tàu đến rước.

Lúc trẻ ông tên A-Dong

về già đổi thành Ngu Yên

trên tay dư một vé

cho E-Và.

Mỗi ngày ông chờ bà đến
đi chung một chuyến tàu
mỗi giờ ông chờ bà đến
đi chung một chuyến tàu
mỗi phút ông chờ bà đến
đi chung một chuyến tàu
mỗi tiếng động ông chờ bà đến
đi chung một chuyến tàu.

Ông bạn chờ đã rất lâu.

Ngày 30 tháng 3 năm 2013

*Con lươn trơn tuột khỏi bàn tay
bơi thật nhanh vào biển
chết vì muối.*

*Bàn tay tuột khỏi tình yêu
tìm vào quá khứ
run lên vì tương lai.*

*Tương lai tuột khỏi thời gian
thời gian tuột khỏi thời giờ
thời giờ tuột khỏi hơi thở
hơi thở tuột khỏi người
người tuột khỏi nhau
em ơi, hãy ôm anh thật chặt.*

*Cơn gió tuột khỏi không gian
thổi nhanh vào trống vắng
ngang qua nắm mộ
ngọn cỏ đứng lại phát phơ
em ơi, ngồi lại
đừng để anh một mình
sẽ tuột xuống thương đau.*

*Con bướm tuột khỏi kén
bay vào cơn mưa
chết vì ướt cánh.*

*Con mơ tuột khỏi giấc ngủ
tan nhanh vào lãng quên
chết vì không kịp nhớ.*

*Em tuột khỏi anh
phi cơ bay vào biên biệt
cảm giác không trở về
nếu em không trở về.*

*Đêm nay
anh tuột khỏi bình an
rơi sâu vào sợ hãi
em ở đâu?
em đang ở đâu!*

Ngày 2 tháng 4 năm 2013

*Tại sao nhà phải có cửa?
nếu không, làm sao vào trong?
Tại sao cửa phải có nhà?
nếu không, mở ra đi đâu?*

*Có người đàn ông
sống trong ngôi nhà
không cửa.
Không ai biết làm sao ông vào.
Ông không biết làm sao đi ra.*

*Ngôi nhà đó
bốn vách dựng chân trời
nóc lợp mây
nền gập ghềnh núi sông đồng bằng biển cả.
Khí hậu một mùa
mùa trống không.
Mặt trời có hai
hai mắt.
Không còn mặt trăng
là tim.
Ngôi nhà đó*

ban ngày
trật tự công bình bác ái
người ăn thịt thú, thú ăn cây cỏ, cây cỏ ăn xác người
cùng nhau trèo thế kỷ.
Khi đêm vừa xuống
thú vật âm ỉ tranh giành
vào khuya thần thánh âm thầm cãi nhau
gần sáng thú vật thánh thần đội lớp da lông lánh
làm người.
Ngôi nhà đó
không cửa.

Ông tự hỏi:
Tại sao phải thờ?
nếu không, phôi để làm gì?
Tại sao có phôi?
nếu không, làm sao thờ?
Ngay lúc đó
trái tim trắng
sáng lên kỳ diệu
mở ra.

Ngôi nhà đó
có cửa.

Ngày 3 tháng 4 năm 2013

Người đàn bà nhìn buổi chiều

qua đôi mắt

về chiều.

Tiếng hát Frank Sinatra phím dương cầm khóc

nhắc lại lời chia ly

If you go away, if you go away, if you go away.... ()*

60 năm như thả viên đá xuống giếng

vọng lại âm thất thanh

không kịp lẫn

đá lún sâu vào lá êm thời gian ử mục.

Người đàn bà nhớ chồng

nhìn buổi chiều

qua dĩ vãng.

Mới hôm nào

ông đứng không xa, vừa tầm tay

nhìn bà

cười như cậu trai mê gái.

Bỗng dưng trái tim ông ngừng đập

ngã xuống

biến thành tro.

Chuyện như mới hôm nào

If you go away, if you go away, if you go away....

sao không để em đi.

But if you stay, I'll make you a night
Like no night has been, or will be again.
I'll sail on your smile, I'll ride on your touch,
I'll talk to your eyes that I love so much.
But if you go, go, I won't cry,
Though the good is gone from the word goodbye,
If you go away, if you go away, if you go away....(*)
(Nếu anh còn sống, em sẽ vì anh cho đêm tuyệt vời
Một đêm trước sau không bao giờ có nữa
Em sẽ bồng bềnh trên môi rồi quần quai trong tay,
Nhìn sâu vào mắt bằng lời yêu tha thiết.
Nếu phải đi, đành thôi, em giữ lệ tiễn đưa
Khi vĩnh biệt là trần gian tan tác,
Bây giờ anh đã đi xa, anh đã đi xa, anh đã đi xa...) (**)

Người đàn bà mở cửa

nhìn buổi chiều

đêm dần đen cõi nhớ.

Anh thật sự không trở về sao?

(*) If you go away. Ca khúc chính: Ne me quitte pas của Jacques Brel. Lời tiếng Anh của Rod McKuen.

(**) Chuyển lời ca khúc theo tinh thần bài thơ, không theo đúng bài nhạc.

Đêm 3 tháng 4 năm 2013

Ngón tay anh

*nhảy trên người em vũ điệu thoát y
năm ngón trái bấm từ môi xuống ngực
những hợp âm jazz
năm ngón phải rung theo nhịp hồn bất chợt
từ gối lên hông
đôi khi dữ dội như rock.*

Bàn tay anh

*nặn trên người em những tượng hình khỏa thân
vẽ trên da em những bức tranh trêu tượng
xoa dấu tattoos bằng mỡ hôi
viết bài thơ dài từ chân lên tóc
dừng lại nửa chừng lật trang sách Veda*

Rồi nâng dây

*anh tựa cằm dĩ vãng
kéo xuất thần dòng nhạc chảy qua tim
tiếng buồn sung sướng
em lả lơi khi vuốt dây cao ngất
rồi lâm ly khi thả nhẹ giọng trầm
tiếng sâu chấp nhận.*

*Em guitar mua từ trống vắng
Em piano xin từ thương tâm
Em violin mượn từ thanh thản
Anh mời các em chung điệu làm người.*

Ngày 12 tháng 4 năm 2013

*Con khi đột
cạo hết lông
như đàn ông trần truồng.*

*Con khi
mặc lễ phục
đeo kính
ra đường
điều bộ đại gia.*

*Con khi cái
cạo hết lông
như đàn bà nguyên thủy.*

*Mặc áo đầm
thoa son phết phấn
chải tóc quăn
ra đường
trèo giày cao
đẹp như chân dài.*

*Hai con gặp nhau
chuyện trò
hứa hẹn*

dẫn vào khách sạn
tắt đèn
lông mọc lên khắp người
hiện hình hai con khỉ.

Hai con khỉ ra về
ngoài ánh sáng
rụng hết lông
một con giống đàn ông
một con giống đàn bà.

Ngày 13 tháng 4 năm 2013

*Trồng cây
đào thấy trùng
con trùng đỏ
to hơn ngón út.*

*Con rồng lửa
mặt vậ
ẩn cư
bị tìm thấy
chặt đứt lưng
bởi cái xẻng.
Rồng ngẩng cao
khạc máu
chữ Phạn đỏ trên đất bùn
những lời vô nghĩa
đã chết rồi.*

*Con rồng lửa
chán trời
chui xuống đất
chết khiếm diện
bị đào lên*

xử hình
tội giả trùng.

Con trùng
chôn dưới gốc
Dạ Lý Hương.
Đêm đêm
hương tỏa
thơm bay
sáng mai
hương nhạt
còn mùi tanh.

Ngày 14 tháng 4 năm 2013

*Vòng không tròn
không có bắt đầu không có chấm dứt.
Mỗi đời sống
mỗi vòng không tròn.*

*Hồi nhỏ, bé thích chơi dây thun.
Dích sợi thun bằng tay
thắng bại cùng bạn hàng xóm.
Ngâm thun vào dầu xăng
vòng tròn nở to khủng khiếp
và dễ đứt.
Bé cắt sợi thun đủ màu
vào quá khứ
lớn lên
với sợi thun vô hình.*

*Mỗi đời sống
mỗi vòng không tròn
co giãn như sợi thun.*

*Buồn nói vui nói buồn nói vui nói buồn
Ghét nói thương nói ghét nói thương nói ghét*

Có nói không nói có nói không nói có nói không
Mỗi tâm sự
mỗi vòng không tròn
co giãn như sợi thun.

Vòng tròn ý nghĩ
đúng-sai-đúng-sai-đúng-sai
đẹp-xấu-đẹp-xấu-đẹp-xấu
thiện-ác-thiện-ác-thiện-ác
to lớn như ngâm xăng
dễ đứt.

Hỏi chim bay trên trời độc lập
Hỏi cá bơi dưới nước tự do
Hỏi con mèo bắt chuột công bằng
Hỏi con chó chạy rong bác ái
có biết chuyện cái vòng?

Mỗi đời sống
mỗi cái vòng
co giãn như sợi thun.

Ngày 16 tháng 4 năm 2013

*Tre ở Costa Rica có máu
thân xanh, đốt dài
đỏ ứa ra vỏ.
Mọc giữa nắng
và mưa nhiệt đới.*

*Con QuanTu ở Costa Rica
ăn tre đỏ
thân trắng đốm
da bụng đen màu bùn.*

*Tre xanh chim sẻ nâu
Tre đỏ QuanTu trắng
Người xưa tiếc quân tử
Người nay thích tiểu nhân vì tiểu nhân giống người.*

*Cắt cành tre đỏ
làm điều cày
hút buổi sáng có mặt trời đốt lửa
nhả buổi chiều theo khói hoàng hôn.*

Một khúc tre đỏ

Một ông lão vàng

Một đàn QuanTu

sắp xếp sao cho đẹp

chủ đề: "Thời Quân Tử Năm"

Ngày 17 tháng 4 năm 2013

*Nắng không thể nào chế ra cơn mưa rất đẹp
làm việc ngoài nắng hè
mồ hôi lóng lánh
con chó trốn trong hiên nhà
thỉnh thoảng hát
người phu Mễ xúc đất kéo xe
bên bờ hồ
những da trần tắm nắng thõn thức
Đó là cảnh trong khu nhà River Side.*

*Cần một cơn mưa
người phu Mễ nhớ mưa ở Chihuahua
nhớ người vợ chờ đợi
anh đẩy xe nhanh hơn, đào đất sâu hơn
chứng minh với gió sẽ là công dân Mỹ.*

*Người đàn ông bỏ phiếu "no"
di trú bất hợp pháp trả về nước.
Chiều chiều ông đứng sau sân
dưới tàng cây phu Mễ đã trồng
thật là mát mẻ.*

Ngày 18 tháng 4 năm 2013

*Tiếng đồng hồ 2 giờ sáng
bà vẫn chưa ngủ
tay cầm chiếc quần lót của ông
cằm đau thương trần trọc.*

*Bà đã cho hết, đốt hết
chỉ còn chiếc quần
dấu vàng vọt vẫn còn
đã sáu năm.*

Ngày 19 tháng 4 năm 2013

Nặng!

Cái gì phiền hà lo âu

tụ vào phổi

khó thở.

Cảm giác mệt.

Thật sự là quá mệt!

Ngày 20 tháng 4 năm 2013

3 giờ sáng

ngồi với đồng hồ báo thức

chuông sẽ reo 4 giờ.

3 giờ 08

uống từng ngụm cà phê tịch mịch

mở cửa nghe cóc kêu.

3 giờ 17

kín phòng đầy dĩ vãng

tưởng quên.

3 giờ 22

nhiều chuyện cũ nhưc đầu

nhiều chuyện mới nhưc tim

chuyện hôm nay là gì?

3 giờ 28

đếm chồng thư trên trán

chi phí chìm oằn lòng.

3 giờ 29

38 năm đi làm bất tận
nghĩ
giật mình.

3 giờ 30

đứng lên rảo ra sân
bỏ lại trên ghế
nợ vô duyên

3 giờ 31

ngân hàng còn ngàn mấy
trả tiền hay đi chơi?

3 giờ 35

chim đầu ngày hót thử
dọ dẫm bình minh.

3 giờ 37

người đầu ngày hát thử
dọ dẫm tình mình

3 giờ 46

rúu rôi rít
rúu rít rúu rít rúu rít

3 giờ 52

tìm tia nắng đầu hè
gặp trên nền trời xám
ca khúc Thiên Thai

3 giờ 56

không làm gì
thức cả đêm
ngáp.

3 giờ 58

vào nhà.

4 giờ

chuông reo
tắt.
Đi ngủ.

Ngày 22 tháng 4 năm 2013

*Một người
thiếu nhiều người
vẫn sống.
Cha mẹ chết
anh em chết
bạn bè chết
người quen chết
người lạ chết.
Một người vẫn sống
dù thiếu nhiều người.*

*Khi ông chết
hôm qua vẫn bình thường
hôm nay vẫn bình thường
ngày mai vẫn bình thường.
Cảnh vật như thường
sự việc như thường.
Nhiều người vẫn sống
dù thiếu một người.*

Đại dương như thường

dù thiếu sóng.

Trời cao như thường

dù thiếu mây.

Em có như thường

dù thiếu anh?

Ngày 23 tháng 4 năm 2013

*Ánh trăng đêm nay thơm mùi rau răm
bia đổ trên môi chảy thừa vào máu.*

*Trên bàn tối mờ
đám chai bia trống, đứng, nằm, lăn lăn theo gió
hắt hiu như gò đồng tha ma.*

*Bầy vịt lộn
có con thiếu cánh
có con nhỏ đầu
có con một chân
dẫn nhau biến dạng
bỏ lại vỏ không vỏ nát
rớt lại đám hồn vừa lộn chưa kịp đầu thai.*

*Trong chiếc gạt tàn
khúc thuốc cháy dở
thở ra những hơi khói cuối cùng*

*Đám đàn ông say
có người quơ tay
có người gục đầu*

có người lê lét
dẫn nhau biến dạng
bỏ lại im lặng của đêm
rớt lại một người nằm ngủ
trên sàn
dưới ánh trắng thom mùi rau răm
và muối tiêu đỏ đầy tóc.

Ngày 25 tháng 4 năm 2013

*Những hàm răng giả quây quần
nhai nắng chiều nát dần ra đêm.*

*Những răng giả
cười với nhau
quên tuổi đã bước qua ngưỡng thọ.*

*Răng nam gặp răng nữ
hồn tình xưa cút bắt hiện ra.*

*Răng nữ duyên dáng với môi khô
Răng nam lãng mạn với râu điêu luyện
Một thoáng mơ hoa yêu trẻ tình già.*

*Răng giả
trắng và cao như hoa hậu
bất tử như anh hùng
cười đẹp hơn răng thật
nhả ra những lời ẩn ý hẹn gởi chẵn.*

*Bà có chồng hay chưa cũng mặc kệ
Ông có vợ hay chưa cũng chẳng sao
miễn hôm nay say đắm trong lòng.*

*Răng giả hỏi nhau:
Răng người hay răng cá sấu?*

Răng giả
về khuya nằm một mình
ngâm lạnh trong ly nước
tự hỏi tình có nhớ nụ hôn?
Bên kia giường
ông chủ ngủ hả miệng
quên răng
rồi trong giấc mơ
ông cười với hàm răng thật.

Ngày 26 tháng 4 năm 2013

*Mỗi mệt
muốn nhắm mắt
nhưng phải mở
mở to
rặng ra sức sống.*

*Cái mỗi từ đầu vai chạy xuống hai tay
thả lỏng lẻo.*

*Mỗi xuống hai chân
rụng đùi.*

*Cái mệt giữa tam tinh
đề lên mí mắt
muốn ngủ
nhưng phải thức
mở mắt to
rặng ra sự sống.*

*Mỗi và mệt
như hai con chim
thoảng nhìn tưởng bỏ câu
thật ra là mười con quạ.*

Ngày 27 tháng 4 năm 2013

Mưa đá ở Houston

thật rất lạ như tuyết rơi giữa mùa hè.

4 giờ chiều

trời đổ đá xuống

giàn mây đen rơi ngàn viên minh châu

trắng trong

lớn gấp đôi hạt bắp

văng khắp phố nhà.

Che dù ra sân

nhạc trống lộp độp

khi thừa khi dầy khi dài khi ngắn

thúc giục người ngẩn ngơ chưa hiểu ý trời.

Mưa đá ở Houston

chưa bao giờ thấy

đá chồng lên nhau lóng lánh

như ngàn giọt sương khổng lồ.

Bốc lên một nắm

lạnh và trơn, cảm giác đồ chơi

trong một thoáng lòng vô cùng yên tĩnh

người bước ra xa thân xác để quay nhìn.

Anh ta đứng đó che dù như tượng
đá ai quăng như kết án tội đồ
người chống đối thiên thu bất nhĩ
bằng phù du kết hợp với chiêm bao.
Vạn vật giạt mình
người ta kinh ngạc
tiếng vợ kêu
tiếng hàng xóm
tiếng kẻ qua đường
tất cả chỉ là cảnh vẽ
anh ta chỉ là hình vẽ

Mưa đá ở Houston
chuyện thật trong chiều 27 tháng 4 năm 2013.

Ngày 29 tháng 4 năm 2013

*Chuyện bể dâu xưa như trái đất
trái đất còn xoay
lại chuyện bể dâu.
Chuyện bể dâu mới như khoa học
phát minh lên trời
lại chuyện bể dâu.*

*Hôm nay pha trà
pha luôn dâu bể.
Một nhóm trà xanh, một nhóm trà đen
mấy muỗng cà phê, vài muỗng rượu
Có nên rắc thêm một ít xì dầu?
hay là một chút chanh chua?*

*Nói cho bạn biết
Bể dâu này gồm hết
Tìr Hùng Vương đến 30 tháng 4
có chua xót, có đắng cay, có chát mặn
có mùi vừa thơm vừa thối vừa khai
có nước mắt, có mồ hôi, có máu
có sử gia vừa treo cổ vừa chết chìm.
Trà khó uống*

hay là uống khó?

Nâng lên môi tóc rớt chân mày

Mũi ngửi được mấy ngàn năm văn hiến

mùi ngậm ngùi của bể chôn dâu

Nhấp một ngụm thâu ra hồn dân tộc

biển cạn rồi dâu vẫn chưa xanh

không có tầm làm sao có bướm?

Có phải chúng ta là kẻ giết tầm?

miệng ngậm pháo

tay chờ lục túi

chân chờ chạy

đầu chờ cúi

trái tim chờ hồi hận

Trà khó uống

hay là uống khó?

Ngày 1 tháng 5 năm 2013

*Thương nghị sĩ bỏ phiếu NO
chống đồng tính luyến ái
một hôm
biết con mình gay
bỏ phiếu YES.*

*Thương nghị sĩ bỏ phiếu NO
chống kiểm soát súng đạn
con chưa bị ai bắn
vẫn bỏ phiếu NO.*

*- Chúng tôi xin bỏ phiếu cho ông
dù không nhận chúng tôi.
xin bỏ phiếu cho ông
vì 50 năm trước
đảng ông giúp nước tôi chống giặc.*

- Ông nghị sĩ ấy chết lâu rồi.

*Thank you anyway
Thanks for your votes.*

*Trời rất cao, ngày nào cũng bị mây che
Lòng rất sâu, chứa bao nhiêu bóng tối*

Trăng rất đẹp, phải nhìn từ phía xa
Đạo rất đức, phải mắt nhắm mắt mở
vì sao thằng Bờm mãi thích nắm xôi?

Anh bạn có cái quạt mo
cắt đã lâu ngày
mang theo gia phả.
Bây giờ bệnh tật già nua
cầm quạt mỗi tay
không biết đổi lấy cái gì?

Ngày 2 tháng 5 năm 2013

*Lòng người hẹp
tình người càng hẹp
văn chương sao cũng hẹp?*

*Kinh doanh dĩ nhiên hẹp
chính trị càng phải hẹp
văn chương sao lại hẹp?*

*Những chủ bút cầm cây bút như lưỡi câu
câu con cá cõi
soi bóng dưới nước thì thâm với mình
mặt trời ra khỏi mây
chiếu xuống, ôi, rục rỡ. - Ai đây?
Nếu bạn là cá sống trên khô
sẽ không dưỡng thơ kiêu thử dài
không in văn lối thiện nguyện
con cá đi bộ
chẳng bao lâu sẽ thành con thú
chủ bút hỏi:
- Mà là con gì?*

Những thưởng ngoạn đọc văn thơ theo lối karaoke

không cần biết nhạc

đã là ca sĩ.

- Muốn ám chỉ ai đây?

Nếu bạn nghe hát mỗi ngày

sẽ thành chủ bút

một lưỡi bút cong mạ vàng

câu ngư sĩ.

Cá dưới nước không biết bạn là ai

sẽ hỏi:

- Mày là con gì?

Sân trước sân sau đầy cả kiến

kiến đủ màu: vàng đỏ xám đen

mùa học rặng chữ cất vào kho đất

nhà mái hoa văn có tang nổi mùa mưa?

Nếu bạn là con kiến sống dưới nước

ngghet thở bơi không biết về đâu

kiến trên khô sẽ hỏi:

- Mày là con gì?

Một hôm bạn sẽ tự hỏi:

- Mày là con gì?

Độc Vận ngày 5 tháng 4 năm 2013

Người xưa viết: Nói dối như Cuội.

Mỗi chúng ta là ông Cuội bà Cuội

anh Cuội chị Cuội

bé lên năm, gọi là bé Cuội.

Từ trái tim cuội

phát lời cuội

cãi cuội

phê phán cuội

chê cuội

khen cuội

cầu nguyện cuội

Từ máu cuội

phát ra đời cuội

kế thừa cuội

di truyền cuội

yêu cuội

ghét cuội

tự nhiên cuội.

Người đời nay, sống kiêu thật như Cuội.

Ngày 23 tháng 5 năm 2013

Sáng nay

con Tủ Nhon đà lẩn mình trên cây

im lặng như cành chết giữa mùa xuân hoa đỏ

người tỉa cây cắt những que khô

dọn nổi chết làm tươi cõi sống.

Con Tủ Nhon sống như chết bám lấy nhịp tim và hơi thở

theo trái đất xoay rất nhanh.

Giống Tủ Nhon càng ngày càng ít

lâu lắm mới thấy một con

chúng chết vì bọ xít càng ngày càng nhiều.

Con Tủ Nhon không hót, không gáy, không kêu

chỉ im lặng hòa nhập vào bao la im lặng

không búng, không nhảy, không bay

chỉ im lặng hòa nhập vào nhỏ nhoi im lặng.

Tủ Nhon đà ở cõi cành

Tủ Nhon xanh ở cõi lá

Tủ Nhon trong ở cõi vô hình

Một mai có câu ca dao:

" Gió đưa con Tủ Nhon bay

lên trời hội ngộ đám mây kể rằng

trần gian có lắm thần lẩn

trước sau cũng chết chi bằng làm mây."

*Người tĩa cây thấy con Tủ Nhon
biết không phải cành khô
mở rộng kéo bển
cắt chút mây màu đà.*

Ngày 25 tháng 5 năm 2013

*Trên trần quạt máy xoay
đứng một chỗ
gió chung quanh luân vũ
bụi chung quanh tản mạn
người ngồi dưới
mát.*

*Mát
người đứng ngoài thiên nhiên
gió thổi qua.*

*Con nhện giăng tơ một góc phòng đau khổ
gió quạt như cơn bão dập dòn
ruồi muỗi nào bay về đây.*

*Trong đầu trí óc xoay
người chung quanh luân vũ
tình chung quanh tản mạn
đời chung quanh bị bão dập dòn
trái tim hóa thành nhện.*

Nếu nhện dám bỏ tổ

bò ra ngoài thiên nhiên
gió thổi, sẽ mát.

Ngồi dưới quạt xoay
viết bài thơ
chữ bò như nhện
thấy con nào giết con đó
mốt mai khỏi bị giăng tơ khắp linh hồn
- Thơ hả?
- Dành cho những người không biết làm gì.
- Nói ác quá.
- Không, thật mà. Mấy mươi năm không biết làm gì.
Đành làm thơ.

Ngày 1 tháng 6 năm 2013

*Trái tim: trên tròn dưới nhọn
như đầu mũi tên
phải cẩn trọng trước khi nhắm bắn
mỗi người chỉ có một mũi tim.*

*Khổng Tước, Phượng Hoàng bay cao vút
hàng ngàn cung tên dương lên
nhắm những nỗi buồn lẫn khuất
thả những mũi tên rớt về không, âm thanh rơi tuyệt vọng
những mũi tim cắm trở lại lồng ngực, đón đau.
Chào Mào, Sáo Sậu, Hoàng Oanh, Se Sẻ bay ngang
nhiều Trọng Thủy lắm My Nương, thiếu gì Trương Chi, thiếu gì Chử Đồng Tử
nhưng không có em
anh chờ em đã rất lâu.*

*Bắn trời cao không tới
bắn đất dày không xuyên
bắn em không trúng vào khao khát.
Em không phải là người, chỉ huyền hoặc lung linh
em không phải là tình, chỉ như giấc mơ có hồng tâm quyến rũ
một đời người có ra gì, chết có sao đâu
bắn mũi tim duy nhất cuối cùng*

tại sao phải chờ số mạng?

*Trái tim: trên tròn dưới nhọn
như giọt lệ ngược đầu
không còn muốn bắt ai, chỉ lặn xuống,
chảy xuôi bờ thời gian
thương cho tất cả hồn xác phải làm người,
rơi xuống đất
ngắm vào vĩnh viễn cõi tối tăm.
Đáng tiếc thay, làm người chỉ vậy thôi.
Tiếc lắm thay.*

*Không cách nào thay đổi
trái tim hình dạng khác.*

*Có thật sẽ khác hơn
khi trái tim hình vuông?*

Ngày 12 tháng 6 năm 2013

*Câu chuyện này màu vàng
màu vàng hấp hối
màu vàng trên cánh hoa tu-líp héo
màu vàng trên lá khô sắp rã rời.*

*Nhưng khi bắt đầu
câu chuyện màu hồng phấn.*

*Câu chuyện dài có nhiều nhân vật
họ gặp gỡ
sinh hoạt chung
rời xa nhau
kể sống người chết
kể nhớ người quên.
Năm tháng tiếp tục qua
dù những chuyện đã chấm dứt.
Đoạn kết nào cũng vàng
màu vàng hấp hối.*

*Thời gian là bút lông
son lên không gian nhiều lớp màu*

những nhân vật trong thời gian không gian
đổi màu dưới ánh đèn sân khấu.

Chuyện nào cũng thương tâm
nhân vật nào cũng chết
Câu chuyện này cũng vậy.

Câu chuyện này kết cuộc màu trắng
trắng ngà ngà như vải liệm tang
trắng như rửa sạch những vết dơ dỉ văng
trắng như trang giấy sau cùng trong cuốn sách
trắng trơn
không còn gì để viết.

Ai đã đổ rượu đỏ lên sách này
cho chuyện thành màu máu?

Ngày 13 tháng 6 năm 2013

1.

*Hãy bỏ anh ta xuống nước
xem thử biết bơi không?*

*Hãy thả anh ta vào rừng
xem thử biết đường ra?*

*Hãy cho anh ta mảnh ruộng
xem thử có biết cày?*

*Hãy cho anh ta thuyền câu
xem thử biết bắt cá?*

*Hãy cho anh ta số tiền
xem thử biết kinh doanh?*

*Hãy dạy anh ta thể dục
xem thử thi nổi điên kinh?*

*Đừng cho anh ta cây viết
anh sẽ miệt mài làm thơ.*

2.

Ông Platon choàng thi sĩ vòng hoa rồi đuổi khỏi thành phố.

Anh ta sẽ làm thơ ngoài sa mạc hay trong đồi núi hoang vu.

Bỏ xuống nước

anh ta sẽ bơi theo điệu Lục Bát

thả vào rừng

anh sẽ thông dong theo lối Đường Thi

cho mãnh ruộng

anh sẽ dựng lều theo Basho làm Hài Cú

cho thuyền câu

anh sẽ Yên ba thâm xứ hữu ngư châu ()*

cho số tiền

anh ta sẽ in sách, kinh doanh Siêu Thực

dạy thể dục

anh sẽ tập theo kiểu Trạng Trung.

Cứ cho cây viết

anh ta sẽ làm người.

đúng bốn phận.

() Cao Bá Quát. Thú Nhàn.*

Ngày 15 tháng 6 năm 2013

*Chị này có bộ ngực biết hát mỗi khi gặp đàn ông
còn ông này có đôi mắt biết múa mỗi khi gặp đàn bà
họ yêu nhau
đều như so đũa.*

*Mỗi ngày đôi đũa ăn cơm chung
đi đứng chung
đêm đêm sau khi rửa xà-phòng, cặp kè ngủ đứng.*

*Thế giới hàng tỷ người
đũa sắp từng đôi
chẳng phải đôi nào cũng ngà ngọc
rất nhiều đôi đũa tre
đều dùng để gắp.*

*Ông này có mắt chỉ để ngò
chị này có vú chỉ cho con bú
như đôi đũa ăn liền
tách đôi, ăn xong, bỏ rác.*

*Mắt như quả cân, giữ thăng bằng
đàn ông đi ngang dây tình ái*

điều chỉnh quả cân nằm giữa
một bên là tình yêu
một bên là yêu tình.
Vú như hai quả tạ
đàn bà đi ngang dây tiết trinh
đừng uốn ngực quá cao
coi chừng bị té ngựa.

Tình như dưa
có đôi môi gắp được nụ cười
lẻ loi
chỉ đâm như que nhọn
vào thời gian rên rỉ.

Ngày 17 tháng 6 năm 2013

*Sống khó như giải toán hàm số không gian
nhân loại mới học lớp năm
Thượng Đế, người thầy vừa âm vừa điếc
chỉ dạy người mù là triết gia.*

*Học chưa kịp thi
bị điểm xấu
học chưa xong chương trình
bị kỷ luật
học chưa lên lớp
bị bệnh
rồi già
rồi chết
bao giờ mới giải toán phương trình?*

*Học hết đời không tiếc sao?
chơi hết đời không tiếc sao?
Hấp Hối là Hấp tấp cộng Hối hận:
Phút giây vội vã tiếc thương phù phiếm
Chẳng lẽ kết cuộc như vậy sao?
hãy biến Hấp Hối thành Hấp dẫn và Hối hả:
Nhanh lên. Tò mò. Kỳ diệu bên kia.*

Sống khó như giải toán hàm số không gian
những kẻ chăm học thành tu sĩ
những kẻ trốn học thành nghệ sĩ
trình độ lớp năm chỉ có thể nói:
Thiên hạ bất trí như ý sự, thập thường cư thất bát. (*)

(*) Mượn thơ.

Ngày 26 tháng 6 năm 2013

*Khi định mệnh không cho chọn lựa
mùa hạ như mùa đông
mưa buổi sáng không rửa sạch bóng đen đêm trước
đến trưa sẽ khô
rồi run sợ khi chạng vạng
mùa xuân như mùa thu
lá xanh như lá vàng
người như chuột
chuột như chó
chó như cỏ
cỏ như lửa
lửa như nước
mùa thu như mùa đông
mùa thu như mùa hạ
tôi như anh
như em
như ông
như bà
sao lại ghét nhau, giết nhau?
Khi định mệnh không cho chọn lựa
mỗi hơi thở được canh phòng cẩn thận
chờ đúng giờ tắt hơi*

Dì Là Mẹ Tôi

- " Kính mừng Maria đầy ơn phước..."

Anh ta bắt đầu quá khứ từ nghe dì cầu kinh

bà sống như hoa đẹp ảo não

không có trái

nhận anh làm con nuôi

mẹ sâu hơn đại dương

anh ta lớn như cá hóa chim bay lên trời

tưởng rằng vĩ đại là Thương Đế

mãi đến già, anh mới tin

Thượng Đế không bằng mẹ.

Dì và mẹ, những người mẹ Việt Nam

sẵn sàng hy sinh mạng sống cho con

vì những nguyên nhân hết sức tầm thường

những người mẹ cho quê hương bú sữa

mau lớn để chiến tranh

và chiến tranh giết mẹ

và chiến tranh khốn khổ đời dì.

Dì là mẹ tôi

là Đức Mẹ của tôi

đau thương mấy ngàn chặng đường Thánh Giá

*là người bị đóng đinh
vẫn bước tới
bị đâm xuyên tim
vẫn nguyện cầu*

- " Đức Chúa Trời ở cùng bà.
Bà có phép lạ hơn mọi người nữ..."
*Dì không có phép lạ
vẫn bảo vệ con từng hơi thở
những đứa con Việt Nam
mau chết vì đói vì bệnh vì đạn vì mìn tẩu
mau khôn vì lăn lóc chợ đời
mau có bầu vì người chết nhiều quá
để cho đông kéo đứt nẻo tông đường
Dì khóc, kể sao cho hết
sầu đau rút ngực lép như đàn ông
tắt kinh vì không tìm đâu ra vui sướng
mỗi năm mỗi thấy dì bình thản
bảo không còn thổi sóng mặt hồ băng
trái tim là chỗ ấm duy nhất*
- " và Giê Su con lòng bà gồm phép lạ.."

- " Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời..
cầu cho chúng tôi là kẻ có tội..."
1910-1987

Bảy mươi bảy năm, dì có tội
tội sống làm đàn bà giữ nhà
tội thờ phải nghe lời đàn ông
tội chống cự khi đời sụp xuống
tội thiêu thân nuôi chồng lao tù
tội có bệnh, tiết kiệm tiền, uống cỏ
tội run sợ đợi chờ tin con vượt biên
tội kinh hãi xã hội vô lương luật pháp vô lý
tội cúi đầu quì gối trước bạo quyền
tội hối lộ bằng mồ hôi bằng háng bằng máu
tội làm đàn bà không đúng lúc không đúng nơi

Dì tôi đẹp như cành hoa bị bọ rầy gặm nhấm
và tôi là một bọ rầy
hút lấy máu không hề rơi nước mắt
Dì tiễn con đi
mãi mãi buồn chiếc bóng mãi mãi trước hiên nhà
mắt còn ly tán không phải là chiêm bao
khi nhớ dì
tôi nhớ mái tôn trời mưa dột nước
nhớ cơm nhớ canh nhớ bàn tay gân xanh
nhớ đôi mắt trũng sâu chứa buồn phiền không đáy
nhớ tin thư căn bệnh ngặt nghèo
chợt nhớ hầu hết tuổi thơ theo dì nín áo
nhớ tiếng dì lâm râm đọc kinh

- " khi này và trong giờ lâm tử.. "

24 tháng 10 năm 1987

Dì tôi chưa kịp nói Amen.

Ngày 3 tháng 7 năm 2013

Anh bạn

chần chờ gì nữa

hãy mang tình yêu

nấu một bữa cơm

mời cô ấy

chẳng phải bác triết gia nói:

- " Hiến dâng cho người mình yêu

là hành vi cao cả "

Tóc và râu nấu canh

hầm xương cho ngọt, nhất là xương ống.

Ốc trắng nấu súp

thả vào hai tròng mắt lúc máu sôi.

Tại mũi họng xắt mỏng bóp chanh chua làm gỏi.

Còn cái lưỡi?

để dành làm đồ ngọt.

Món chính gồm có:

- 1. Bíp tết: thịt ngực vừa giòn vừa mềm
quần ruột non rồi nướng, bảo đảm như steak-bacon.*
- 2. Thịt kho tàu: dùng mỡ vừa thơm vừa nạc
luộc một trứng, còn trứng kia dùng cho món khác.*

3. Bao tử hầm: độn phổi, cật, lá lách, gan
tước gân làm cước cá, cắt nhỏ bằng quang làm bào ngư.
4. Sườn nướng: sườn non sốt tùy, sườn già phết mật.

Món phụ gồm có:

1. Chiên bơ: nhớ lột móng, không cần bột, để nguyên ngón tay ngón chân.
2. Nghiền thận làm tương chấm.
3. Lột da làm bánh trắng, cuốn ruột già chiên như chả giò.

Món tráng miệng:

1. Đùng chiên chuối, dầu nóng để sinh mụn
hấp lưỡi như chuối hấp nước dừa.
2. Chè đặc biệt: khúc gân xắt hạt lựu
hầm rục với tương tư
trộn lòng trắng trứng còn lại.
Bạn hãy gọi, đây là chè tình ái.

Em yêu

anh nhắn tin mời em bữa cơm chiều
anh sẽ thấp bạch lạp cho thêm lãng mạn
anh không nấu trái tim, dùng xay thành bột
rất vào ngọn đèn
em không ngất ngây vì mùi hương tâm sự hay sao?

Ngày 13 tháng 7 năm 2013

*Máu vẫn nhiều
đỏ suốt thời gian
đỏ từng bước
vết thương đau lòng, cứ mãi mãi đau lòng
xác tình yêu chôn trên đường trí nhớ
còn hồn tình? Ôi, những hồn oan!*

*Có ai chưa từng đau thất vì yêu người không được
Có ai chưa từng phải đi mà không thể ôm người
Ai gặp ai rồi ai được yêu ai
Ai gặp ai rồi không được yêu ai*

*Lá lặng lẽ mỗi năm mỗi rụng
Cỏ hết mùa lặng lẽ tàn phai
Bước thăm viếng bóng đi về lặng lẽ
lặng lẽ
rồi lặng lẽ
lặng im
trên thờ lặng lẽ
dưới nằm lặng lẽ
Lặng im bắt đầu
nói lặng im cuối cùng*

một khoảng giữa: máu đây là máu

*Máu vẫn đỏ pha vàng pha tím
như bình minh rụng xuống hoàng hôn
Máu nồng nực mùi thơm xác chết
sau cùng cười hay khóc hỡi đầu lâu?
Máu vẫn nhiều sau nhiều năm tử biệt
đỏ thời gian
đỏ mãi tình oan hồn*

Ngày 15 tháng 7 năm 2013

*Mưa hè vỗ trên những lá Môn lớn
tiếng kêu khao khát xanh cao lên
Houston 105 độ
nóng bốc hơi mòn đá sỏi bên đường
mưa thẳng thốt
mẹ gọi về với đất.*

*Những con vật trần truồng ngổn ngang trên cát
biển đuổi sóng vào bờ
sóng không muốn gặp người, chạy ra xa khơi
những con vật trần truồng thở hổn hển
bắt đầu vươn mình
mắt tím trong xanh giờ trắng đục
lật ngửa ra
tội nghiệp những con cá một thời vùng vẫy đại dương.*

*Ông lạ nóng khô râu cháy ngọn
đang nghĩ gì theo tiếng hải âu?
tìm bốc khói thở dài phun vào không khí
bầy vi trùng muôn thuở bệnh sâu miên
ngồi với nắng, nắng chán người, người chán nắng
về đi thôi.*

*Mưa buổi sáng sẽ không trở lại
mưa lần sau chưa chắc kịp luân hồi
mưa thấy dễ vậy mà cần lại khó
về đi thôi, mây trốn làm sao mưa?*

*Về đi thôi
những con vật này đã chết
hỏi biển xanh cho đến lúc nào đen?
hỏi sóng liên tục đến khi nào biết mệt?
hỏi ông tên gì?
muốn trăn trối chi không?*

Ngày 22 tháng 7 năm 2013

*Cây ớt lãng quên trong xó vườn
một hôm cao lớn kinh ngạc
lá xanh reo như trẻ đón mẹ về
trái đỏ chín như mẹ chờ con đi lính
chùm hoa trắng không ong nào hút mật
mật ớt cay.*

*Ngày đó
mua cây ớt con
rồi tin bạn chết
từng người quen qua đời càng chắc đời khó qua
bạn theo thời gian quên lãng
ớt từ góc vườn lãng quên
lãng quên là một thứ tự kinh ngạc
bây giờ nhìn cây ớt
chưa ném một lần đã 10 năm.*

*Ai chẳng biết đời qua nhanh
nhanh như thế nào mỗi người mỗi khác
từ thuở bàn tay reo đón mẹ về
qua bàn tay cầm súng
đến bàn tay run*

như điệu múa vô tư đầy áp bức

*Trước khi một tai nạn xảy ra
trước khi một cơn bệnh ngặt nghèo
trước khi không còn đủ sức khỏe
hái hái những lá xanh đủ loại
hái những hoa đẹp đủ màu
cùng với ánh nắng khác nhau từ rạng đông đến chiều tà
ánh trăng buổi tròn buổi khuyết
hòa nhập thành một bức tranh.*

*Bức tranh biết hát
biết thay đổi theo thời thế
biết yêu
biết thờ
biết chấp nhận:
một tai nạn xảy ra
một cơn bệnh ngặt nghèo
một hơi thở chấm dứt.*

*Cây ớt lãng quên trong xó vườn
10 năm qua mấy ngàn trái rụng
không chim nào ăn.*

Ngày 10 tháng 8 năm 2013

*Ông freeman trồng cây Myrtle
cạnh hàng rào gỗ
bên kia nhà tôi.*

*Bên này
vợ tôi trồng cây Lài
hạt giống từ Nha Trang.*

*Cổ nhân viết:
Quít ngọt miền nam
trồng xứ bắc
sẽ chua.*

*Hoa Myrtle
mỗi năm mỗi nở
hoa đỏ
không mùi hương
rụng sang hàng xóm
đỏ cả hoa Lài
màu trắng.*

*Cây Lài cao dần
mỗi năm mỗi thơm
Ông Freeman nói:
hương Lài quyến rũ quá nhiều bướm ong*

thơm đến dị ứng.

Ông cắt bớt cành Myrtle.

Vợ tôi không cắt cành Lài dù mọc qua rào gỗ.

Những ngày mưa

hôm nào gió

hoa đỏ hoa trắng rụng đầy

hoa không phân biệt hoa

đan nhau trên cành

chết chung khoảng đất

người xây hàng rào

ngăn cách nhau.

- Good morning, Mrs. Freeman

- Good morning. Mrs. Nguyen.

bà Freeman da trắng mặc bikini đỏ

vợ tôi da màu mặc bikini trắng

cả hai cùng tắm nắng

dưới một mặt trời.

Quít ngọt miền nam

trồng xứ bắc

sẽ chua.

Da màu lột dần

không bao giờ trắng

dù trồng ở đâu.

Mấy mươi năm
hai cây đều lớn
ông bà Freeman qua đời
cây Myrtle vẫn sai hoa
dù hàng xóm mới lơ đãnh.

Cây Lài cũng đã quen
không cần tưới nước
tự cao với trời.

Một đêm trăng
tôi ra sau sân
bất chợt thấy trăng như thấy người bạn cũ
vì sao không có giờ cho trăng?
bất chợt thấy cây Lài
trở hoa màu đỏ
mùi thơm dịu hơn.

Tôi đứng đó rất lâu, quá nửa đêm
nghĩ về màu trắng màu đỏ
nghĩ về tên họ Freeman
nghĩ đến thời gian và lòng cảm động của nó
tôi đứng đây rất lâu.

Lúc vừa hết đêm, lúc trời chưa sáng
hồn mang buồn thê thiết
tôi đi vào nhà

- Good morning, Mr. and Mrs. Freeman. Good night.

Ngày 12 tháng 8 năm 2013

*Con tim tự nó biết buồn không sao kể được
dù kể ra rồi
chẳng mấy ai nghe.*

*Con tim tự nó biết khóc không sao lau khô
nên để nước chảy ra ngón tay
gõ lên chữ.*

*Nắng vốn sáng
người bắt chước làm đèn ánh xấu hơn.*

*Mưa vốn rửa sạch đất
người bắt chước làm vòi tắm da vẫn dơ.*

*Gió vốn mênh mông
người bắt chước làm quạt mát giới hạn.*

*Chỉ có tình thương
không chịu bắt chước*

*Con tim hôm nay buồn bã chảy nước mắt
đằm đằm nặng dưới làn da*

Đời vốn đẹp người làm cho xấu.

Tình vốn hay người làm cho dở.

Ta vốn là ta ai làm mất ta?

Nhưng khi con tim buồn

người đàn ông không sao chảy nước mắt
chỉ thấy cồn cào trong sâu thẳm
nơi ngực
nỗi đau xa xôi bên ngoài
nếu có thể nói ra
chẳng mấy ai nghe.

Khi em hỏi:

- Sao trông anh buồn quá vậy?

Bỗng dưng

lòng vỡ ra muôn ngàn giọt nước..

Ngày 15 tháng 8 năm 2013

*Nếu anh là em
sẽ không tha thứ
người chồng phản bội
như bạch tuộc có nhiều vòi
quấn tất cả cá bơi qua
trong đàn ông
tình và sự dối là một*

*Nếu anh là em
sẽ không bao giờ khóc
để chồng thương hại
họ như con ong
hút mật hoa
không phân biệt hoa nào
miễn là sắc sỡ
miễn là thơm
khi đói
hút cả hoa héo*

*Phản bội
là chinh phục
là thắng lợi*

là bản lĩnh
đàn ông bước lên phản bội
như lên thang cấp
tranh nhau đứng cao
họ thì thăm kẻ nhau nghe
rồi bật cười đếm huân chương

Đàn ông và dê đực
khác nhau
đám cười
nếu anh là em
sẽ không tha thứ
người chồng phản bội

Nhưng anh không phải là em
hãy tha thứ cho anh

Ngày 20 tháng 8 năm 2013

*Người nhiều chuyện
có cái miệng khoét giữa mắt*

*Người nhiều chuyện
có hai cái miệng mọc nơi đôi mắt*

*Người nhiều chuyện
có hai cái miệng mọc ở đôi tai*

*Người nhiều chuyện
có cái miệng trong tim
răng lởm chởm
cắn người khác làm vui*

*Người nhiều chuyện
có cái miệng dấu trong háng
bị ruồng bỏ
bị cô đơn
bị khi dễ
bị xấu hổ
nên thường hay nói thảm*

Người nhiều chuyện
gây bạn bè hiềm khích
gây vợ chồng giận hờn
gây bà con cãi vã
gây đoàn nhóm phân chia
gây cộng đồng dơ dáy

Bệnh nhiều chuyện
không chữa được
chỉ có cách
mưa vào miệng
như mưa vào bồn cầu
cho nghẹt cuống họng

Người nhiều chuyện
nhìn xa
nhìn gần
chỉ thấy có cái miệng
như hậu môn

Ngày 5 tháng 9 năm 2013

*Những đàn ông có tim mọc nơi miệng
theo gió thì thầm với hoa
theo nắng nâng niu nhụy thắm
theo mưa tắm sạch lá xanh
họ không đáng sợ*

*Những đàn ông có tim mọc nơi trán
theo gió thổi rạp hoa, thà bẻ gãy hoa không để hoa chống gió
theo nắng đốt khô phấn nhụy, mơn mỗi mùi hương
theo mưa ngập lụt khổ sầu, mẹ chị và em uống nước mắt
họ không đáng sợ
họ đáng thương*

*Những đàn ông có tim mọc nơi háng
theo gió lén vào buồng phụ nữ
theo nắng bò lên giường đàn bà
theo mưa tắm truồng cùng con trẻ
họ đáng sợ
vì họ ẩn hình
mang bảng "đứng đắn" trước ngực
đeo gương "từ thiện" trên mắt*

dán chữ "đạo đức" trên môi
sự nghiêm chỉnh trông rất khôi hài
nhưng lòng ngây ngô thường kính phục
vì họ nói vô cùng tử tế

khi họ cởi hết áo quần
trái tim phát hào quang trong tối
nhịp tim đập cắt từng từng như trổng múa lân
rồi phồng to như ông Địa
quạt quạt cười cười
phụ nữ tưởng làm trò vui
những trò vui lở lói thành thẹo
khi họ mặc áo quần
đứng nơi công cộng
nguyên rửa kẻ thiếu lương tâm
kết án người phạm đạo đức

biết kết luận sao đây
khi Trời Đất đứng về phe họ?

Ngày 9 tháng 9 năm 2013

người đời nói: " Trời có mắt."

thật tức cười

hoặc vì Trời cận thị

lại sống quá cao

hoặc Trời có mắt

nhưng ngủ

đúng hơn

người có miệng

nguyện cầu năn nỉ nịnh bợ xin xỏ Chủ Trời

cho họ có nhiều điều cướp giật từ kẻ khác

họ là nô tỳ sâu thẳm giả vờ

khóc tỉ tê sám hối

rồi quay lưng quỷ quái trở mặt ác thần

họ đang ngồi quanh đây

phán lời hiền nhân

người xưa nói: " Thiên võng khôi khôi...."

thật tức muốn chết

quá nhiều ác nhân thoát lưới nhảy múa diềm nhiên

họ thoải mái cười người lương thiện

- " Chạy nhanh. Đứng lại. Quì xuống. Đứng lên. Chạy. Quay về

vâng lời rồi ta sẽ xin Trời cho người ít niềm vui. "

"Sơ nhi bất lậu."

*Cũng đúng nhưng họ được thả ra
chỉ cần biết xưng tội sẽ lập tức thứ tha*

" Buông dao đồ tể thành Phật."

*xong rồi cầm dao lên
chỉ có một dao biết bao người quăng đi lượm lại*

người đời nói: " Trời có mắt."

không nói:

trời có tai

trời có miệng

trời có tay

trời không nghe

trời không nói

trời không hành xử

hóa ra

võng trời vốn vì thừa

chỉ dùng để trang trí

Ngày 14 tháng 9 năm 2013

Âm thầm

*rễ cây lần mò tìm sâu vào đất
người lần mò vào cõi chết, tự nhiên
bốn mùa xoay nhanh dần dần vũ bão
cộng rác vì sao tưởng mình biết bay?*

*con bộ ngựa múa đôi càng trí tuệ
chém bao nhiêu trong chất sống đặc keo
bộ ngựa cái nuốt xác thân bộ đực
cuối tình yêu say đắm giữ trong lòng*

*hai bàn tay vỗ nhau vang tiếng động
nếu còn một tay cứ vỗ bàn chân
chuyện im lặng để dành sang cõi chết
vỗ hai chân nếu mất cả hai tay*

*người bệnh chưa phải là người chết
hồn buồn chưa hẳn là hồn đau
ai mất ai có được như bộ ngựa
cuối tình yêu say đắm giữ trong lòng*

ai có ai sao bốn tay không vổ
sao âm thầm theo rẽ tìm về sâu
bốn bàn tay bốn bàn chân quán quít
hai cọng rác bay trong gió có đôi
rồi quên hẳn hai chữ thừa: "vũ bão"

âm thầm
ôm nhau ắm lòng không tiếng động
dù nhau lần mò vào cõi chết, tự nhiên
rẽ cây lần mò tìm sâu vào đất
đưa lá xanh hoa đẹp nở trên cành
âm thầm
ôm nhau
ắm lòng vào cõi lạnh

Ngày 15 tháng 9 năm 2013

nhớ người bệnh nặng: Nguyễn Xuân Hoàng

*rừng cổ thụ quê tôi dần bật gốc
mực trước sau tan biến theo thời gian
trời vẫn xanh không bóng cây sừng sững
đáng buồn buồn đời trọc đón trắng lên*

*những người ấy mang theo nhiều quá khứ
để lại vài trang lịch sử nát nhàu
gã tiều phu lên rừng thăm cổ thụ
lượm vài tờ giấy rách đọc âm u*

*ở quê tôi vẫn chương là sĩ diện
Chèo bắc Hát Bộ trung Cái Lương nam
sau mùa gặt rạ đầy đồng thơ bay phát phới
văn của mình và vợ của người*

*lòng dân tôi vẫn chương là xa xỉ
com và tiền cân nước mắt thời giờ
áo chưa trắng bận lòng chi giấy trắng
đời vẫn đen bận lòng chi mực đen*

chính phủ tôi vẫn chương là vẫn nạn
là nghi ngờ là phản kháng là âm mưu
chỉ có vẫn còn chương không cần thiết
phong bì đẹp hơn, vàng lót sáng hơn

rừng quê tôi càng ngày càng thấp xuống
cổ thụ mất rồi chim lớn ngụ nơi đâu
tiếng kêu vang dội nhả luồng ánh sáng
không còn nghe báo hiệu nắng bình minh

hôm nay
tin bạn sắp bỏ rừng về đất
lá đã vàng đâu cần phải mùa thu
có bao giờ ai hỏi:
vì sao lá rất đẹp khi vàng?

Ngày Nói Với Chết.

1.

4 giờ 45 sớm

thức dậy. vội đứng lên.

đội trời đen

chợt

tối sầm

ngã xuống

trùng mắt. trời quay lộn. chớp sáng, thấy phiêu diêu

đã hiểu

nằm sát đất rồi

hãy can đảm lên:

có thể máu phản đối dòng đời ứ hẹp

có thể tim buông xuôi chuyện giải đáp trớ trêu

có thể hồn đến lúc khởi hành tìm tử sinh chứng nghiệm

nằm trong im lìm không gian thời gian tê dại

không ai khóc vậy là chưa chết

từ từ đưa tay bắt hơi thở

tay trái

tay phải

chân trái

chân phải

ngóc đầu. định mệnh búa vào sọ nhức nhối. trần nhà tường vách chập chờn
đòi chẳng đáng một xu khi muốn ngời lên mà không được

thật mệt mỏi

chuyện đã làm rồi chuyện chưa làm
niềm vợ con như những bàn tay níu chặt đứng trên hai bờ đất nứt xa dần
sẽ phải mất như bao người đã mất
nước mắt là bằng chứng Trời cao vi phạm nhân quyền
là độc tài lớn nhất cho con người nô lệ
là tội ác lương tâm nếu Trời có lương tâm
là bất hạnh đã tạo ra xương thịt

lăn dần vào chân giường

vịn cái tâm thường ngồi dậy
bao tử muốn lộn ra ngoài
cái sợ lạnh như sắt nguội giữa khuya xuyên vào tủy xương
cái sợ lớn hơn giáo khoa thư dạy lòng can đảm
cái sợ bao la hơn cái hèn luôn luôn bận lòng kẻ sống
cái sợ phòng to, nổ lớn, bùng tai, không kịp cầu xin
chỉ run, càng lúc càng run dữ dội

đứng lên rồi

thế giới bình thường không biết có gì khác lạ
mọi người bình thường âu lo mỗi cách thở bần khoản

chẳng ai biết chuyện gì vừa xảy ra
mỗi giây mỗi phút đều trúng ai nấy chịu
đứng lên rồi
tiếp nhận ngày đêm tiếp theo mà chóng mặt
với tin vừa báo động thu xếp hành trang
tiếng chuông rung nhắc câu trả lời chưa có
hết giờ rồi vẫn hỏi phải về đâu !
bạn già nói: mỗi người đều có lý do để chết

2.

không có ý để lại điều gì, lời gì, việc gì
ngoài triệu hơi thở bay lên như bong bóng thả vào quên lãng
bóng xanh màu hy vọng nổ tung khi chạm vào mây
bóng xám màu buồn mắc vào dây điện gió thổi phất phật một chỗ
bóng đỏ màu máu bay tán loạn mất hút rồi tưới xuống mưa
bóng vàng màu nước mắt trên da, xì hơi treo cây, giọt lệ không thể rơi đợi héo
bóng đen chỉ có một
sẽ thả lúc cuối cùng
bóng đen không phải là bong bóng
là con điều làm môi cho lòng tin

không muốn để lại bất cứ điều gì, lời gì, việc gì
khi ra đi
lưu sản nếu có hãy cất đi như đồ chơi cũ
trả lại những mượn, những thuê, những sáng tạo với nụ cười mộng mênh

đã đi rồi mềm lòng chi quá khứ

Dĩ nhiên còn việc chưa kịp làm

như hôn vợ ân cần đau đớn cắn răng thề thào: sẽ đón em ở đầu kia vô định

như ôm chặt con (sẽ như thế nào đây) nói: Hãy săn sóc mẹ và thương yêu nhau

như nắm tay anh em, bằng hữu, hứa: nếu có đời sau sẽ quay về báo hiệu

như tự dặn lòng: hèn quá, sợ cái gì

dây tim vẽ vãn rừng mình náo loạn

không có ý định để lại

cũng không mang theo

khi bong bóng cuối cùng thả ra

lạnh lẽo sẽ tràn ngập

đen tối sẽ bao phủ

thỏa mãn sẽ xâm nhập vì biết rõ thế nào là chết.

3.

Nói với xác chết:

thấy thế nào?

ngôn ngữ của sống diễn tả có đúng không?

băng giá

tối đen

lửa đốt

thiên thần

ác quỷ

chúa
phật
thiên đàng niết bàn
hỏa ngục điện ngục
vì lý do gì im lặng?

Nói với người đã chết:
có sống bất tử không?
có gì vui không?
hay đã tiêu hao vĩnh viễn?
khi không thấy trở lại khiến người ta nghi ngờ
hoặc tất cả niềm tin là hảo tướng, không chỉ là ảo tướng
hoặc đời sau hạnh phúc làm bạn quên lời thề
hoặc bị lừa
hoặc nhân loại bị lừa
hãy nói đi, bằng cách nào cũng được:
hiện hồn
báo hiệu
thiếu gì cách nhắn tin
vì lý do gì im lặng?

Nói với người sắp chết:
có nghe chuyện đàn sói xuống núi làm chó giữ nhà
vì tưởng sẽ trở thành gia súc miên viễn?
người sợ chó hoang nên dỗ thành chó nuôi

khi no có chó giữ của
khi đói có chó làm thịt
sói xuống đồng bằng học vầy đuôi
học sửa
khi bị lột da mới nhớ lời tru
hỏi có biết
khi càng sợ hãi sẽ càng ngu xuẩn
khi càng sợ hãi sẽ càng dễ tin
khi càng sợ hãi sẽ càng thêm sợ hãi
hỏi có biết
nếu tin vào cái bóng của mình
khi nhắm mắt sẽ không thấy bóng
nói với người sắp chết:
hãy trả lời đi
vì lý do gì im lặng?

4. Xin đọc lời này khi tôi hấp hối:

Bây giờ người không còn cách gì khác hơn
phải chết sẽ chết và chết
người đã mang nỗi sợ chết trong đôi mắt từ lúc sinh ra
sợ chết khi trẻ
sợ chết khi lớn khôn
sợ chết khi già
sợ chết khi bệnh
sợ chết dù không thể không chết

Bây giờ đến lúc phải trả đôi mắt lại cõi sống
để nhìn thấy sự chết như đóa hoa
một đóa hoa đẹp nhất không phải ai cũng gặp.

Hơi thở yếu dần từ người là hơi xuân ấm áp
mở ra từng cánh hoa màu sắc phi thường
tỏa mùi hương thoang thoảng thanh thản
bay cao bay cao như trí óc người nhẹ dần nhẹ dần
thân người lạnh
cánh hoa sẽ ủ lên như ngàn cánh bướm mới sinh
đập cánh cho khô chuẩn bị hành trình ngoài sự hiểu biết
nhụy hoa nở ra như ngàn đom đóm lập lòe
bao quanh hơi thở
rồi cất cánh bay kéo theo làn hơi trút bỏ hình hài
đom đóm bay cao vút
bướm bướm ở lại bảo vệ xác người bằng phần vô ưu
đừng sợ hãi, đừng tự hỏi, đừng lưu luyến
hãy ngửi hương thơm dịu dịu êm êm
tất cả mọi chuyện đến đây là hết
hãy nhìn theo cánh đom đóm bay
xa xa, xa lắm, xa xôi biệt biệt
cho đến khi chớp nháy mơ hồ
tất cả mọi chuyện đến đây là hết

Ngày Hết

Trực giác theo gió lạnh thổi vào tim ấm áp
rung tiếng kêu lặng thình
cảm giác bất an trong chiều bệnh hoạn
ngoài trời tan tác mưa
con chim trốn nước tông vào cửa kính
không cách nào qua
thấy điều gì bất ổn
trong đôi mắt chim
hai đốm lửa nhìn ra từ âm phủ

Trực giác theo lưỡi dao bén đâm vào hiện tại
cắt lìa tương lai lũng lảng máu tươi
có điều gì chấm dứt
bất ngờ như mọi tình cờ
dòng chữ đang viết khi nào ngừng lại
lưỡi dao chặt đứt thời gian
là bài thơ chưa kịp từ biệt
trang giấy cuối cùng trắng đục mắt chim
đã chết ngoài cửa sổ

Trực giác theo viên đạn bắn vào trực giác

có điều gì ngã gục giữa sinh tồn
triền miên trôi không bám vào đâu được
mưa lớn trôi dạt xác chim xa

Trực giác theo thuốc mê ụp lên hơi thở
quá nhiều lòng chưa kịp thở ra
ghì kéo lỡ những lời vô tận

Đã phát hành ấn loát và ebooks

- 1- Hoá Ra Nét Chữ Lên Đàng Quấn Quanh. Thơ. 1986. In.
- 2- Tựa Đề Ở Bên Trong. Thơ. 1987. In.
- 3- Hồi Oi. Thơ. 1991. In.
- 4- Hãy Cho Ta Sống Giùm Đời Nhau. In.
- (5) và Tình. Thơ đôi. 1993. In.
- 6- Thi Sĩ và Tôi. Thơ và tùy luận. 2002. In và ebook.
- 7- Thơ Tóc Bạc. Thơ và tùy luận. 2009. In và ebook.
- 9- Nháp và Nốt. Phần 1. Tùy Luận. 2012. ebook.
- 10- Chấm Hết. Thơ. 2012. ebook.
- 11- Hay Đẹp Tình Cờ 1, 2, 3. Ghi. 2012. ebook.
- 12- Cuối Cùng Là Thơ. Thơ. 2013. ebook.
- 13- Nháp và Nốt. Phần 2. Tùy Luận. 2013 ebook.
- 14- Thơ Federico Garcia Lorca. Phần 1. Chuyển thơ. 2013. ebook.
Thơ Federico Garcia Lorca. Phần 2. Chuyển thơ. 2013. ebook.

15- Thơ 2013. Thơ. 2013. ebook.

16- Thơ Tuyển Nam Phi và Châu Phi. Chuyển thơ. 2013. ebook.

17- Poems on The Run. Diễn thơ. 2013. ebook.

=====

Bóng Nắng Khuya. Nhạc. CD 2001.

Hát Không Dám Buồn. Nhạc. CD 2003.

Đợi Chờ Không Biết Đợi Chờ Ai. Nhạc. CD 2004

=====

youtube nhạc Ngu Yên:

<http://www.youtube.com/channel/UCuE0Knsmw7Rbu1odEzWIKLw>

Thơ 2013

Ngũ Yên

